

Chương ba mươi (tt)

THIÊN TÀN MIÊN TUYẾT TRÙNG

Tiểu Vi lại nói :

Thân phận của nữ nhân này
không phải tầm thường ! Đến Diệp Vân
cũng phải gọi là Minh chủ ! Chưa hết,
như lão Giáo chủ Thiên Ma Giáo và
Hỏa Độc Quái Nhân đã bị chính nữ
nhân này khống chế !

Quế Anh quan tâm :

- Sao thiếu hiệp biết họ bị không chế ? Qua diễn biến xảy ra, như ở họ không có dấu hiệu này ?

Chàng lắc đầu :

- Cô nương nói không sai ! Nhưng sau đó nếu không phải tự họ nói ra, tại hạ làm gì biết ẩn tình của họ ?

- Họ nói những gì ?

Sự quan tâm quá lộ liễu của Quế Anh khiến Tiểu Vy kinh ngạc ! Tuy nhiên, cũng như nhiều lần kinh ngạc trước đó, chàng chỉ ngấm ngấm để tâm mà không nói ra !

Đưa mắt nhìn mọi người, chàng

đột ngột hỏi :

Thật !
~~Tên~~

- Họ có đề cập đến ~~Thần~~ Hồn Tiêu, trong chư vị có ai từng nghe đến danh xưng này ?

Hỏi là mong được trả lời, vì có mong muốn đó Tiểu Vy vừa hỏi vừa nhìn Toàn Cơ và Trương Vĩnh Nghi ! Và lại, chàng còn nhìn ai khác nếu trong tâm tưởng của chàng khi đặt câu hỏi là chỉ có Toàn Cơ hoặc Trương Vĩnh Nghi họa may mới biết đến danh xưng này !

Và chàng không hề thất vọng khi phát hiện trong ánh mắt kinh hoàng của Trương Vĩnh Nghi !

Chàng nôn nóng :

- Tiền bối đã nghe đến danh

xưng này ?

Trương Vĩnh Nghi vẫn chưa lấy lại thần sắc :

- Có thật người đã nghe rõ ba chữ Thất Hồn Tiêu ?

Chàng lên tiếng với cảm nhận sắp đối mặt với một điều thật ghê gớm :

- Tại hạ không thể nghe lắm ! Thế nào ? Sắc diện của tiên bối trông chẳng khác nào sắc diện của Giáo chủ Thiên Ma Giáo và Hỏa Độc Quái Nhân khi đề cập đến danh xưng này ! Tại sao chứ ?

Trương Vĩnh Nghi hầu như lạc giọng :

- Tại vì bất kỳ ai bị Thất Hồn Tiêu lung lạc, kẻ đó kể như đã chết !

Toàn Cơ nhăn trán nhú mày :

- Trương tỷ tỷ ! Thất Hồn Tiêu là vật gì, có oai lực ra sao ? Tại sao cho đến giờ Toàn Cơ hầu như không nghe ai đề cập đến ?

Tiểu Vy càng lúc càng hoang mang :

- Nếu Thất Hồn Tiêu lợi hại như vậy có lý nào một người như đạo trưởng Toàn Cơ vẫn chưa bao giờ nghe nói đến ?

Trương Vĩnh Nghi đành phải giải thích ! Và trong khi giải thích Trương Vĩnh Nghi vẫn cứ phải thở dài sườn

sượt như muốn nói chính bà cũng không thể tin những điều đang buộc phải nói ra :

- Khoảng gần một trăm năm về trước, Thất Hồn Tiêu đã có lần xuất hiện ! Thời gian xuất hiện tuy không lâu nhưng hậu quả lưu lại cho giang hồ cho đến giờ vẫn là vô tiền khoáng hậu ! Ở đỉnh Thiên Sơn tuyết phủ ngàn năm vốn có tồn tại một loại tuyết trùng, tên đầy đủ của loại tuyết trùng này là Thiên Tâm Miên Tuyết Trùng ! Nhưng dễ dễ gọi, từ cư dân ngụ cư ở Thiên Sơn cho đến mọi nhân vật giang hồ sau này đều cứ Tuyết Trùng mà gọi ! Loại Tuyết Trùng này không độc và quanh

năm suốt thẳng cứ vui mình trong băng giá ! Chúng rất mực hiền hòa và đôi khi do không đủ thức ăn, dân ngụ cư còn dùng chúng thay cho vật thực !

Toàn Cơ hết cả nhãn nại :

- Tỷ tỷ, đang nói đến Thất Hồn Tiêu sao bỗng dừng đề cập đến Tuyết Trùng ? Nếu thật sự chúng có liên quan, tỷ tỷ đừng kể lễ tỉ mỉ nữa, hãy nói ngay chính đề thì hơn !

Trương Vĩnh Nghi gật đầu, và giọng nói cứ đều đều như trước, không hề tỏ ra bức dọc cho dù bị Toàn Cơ xen vào thức hỏi

- Chúng có liên quan và ta bắt đầu nói đến điểm liên quan đó ! Trăm

năm trước, có người tình cờ phát hiện ở Tuyết Trùng có một đặc điểm khá lý thú ! Đó là khi gặp huyết người, Tuyết Trùng bỗng đứng biến mất ! Người phát hiện đầu tiên đó chính là Độc Nhân Quỷ Y !

Bất gặp cái nhìn kinh ngạc của Tiểu Vy và cả Toàn Cơ, Trương Vĩnh Nghi mỉm cười ! Và cái cười của Trương Vĩnh Nghi vô hình chung làm cho tình thế khẩn trương giảm đi non nửa ! Trương Vĩnh Nghi bảo :

– Lúc đó Quỷ Y chưa có thêm hai chữ Độc Nhân ! Và tài y thuật của nhân vật này thật đáng với danh hiệu Quỷ Y ! Quỷ Y đã đem phát hiện đó

ứng dụng vào y thuật để cứu nhân độ thế ! Có không ít người đã được Quỷ Y cứu mạng nhờ thuật Thiên Tâm Tuyết Trùng Trích Huyết ! Và điều đó, vô hình chung những người được Quỷ Y cứu mạng vẫn mang Tuyết Trùng ở ngay trong huyết mạch mà không biết ! Họ chỉ biết điều đó khi có Thất Hồn Tiên Tử xuất hiện ! Bằng tiếng tiêu thanh thoát chỉ với mục đích là giải khuây, tiếng tiêu của Thất Hồn Tiên Tử chẳng hiểu vì lý do gì đã kích lộ lữ Tuyết trùng ! Chúng không biến mất hoàn toàn trong máu người ! Chúng chỉ không còn hình dạng, chỉ thế thôi ! Đến khi nghe được tiếng tiêu nọ, chúng bắt

dầu phục hồi hình dạng ! Và khi phục hồi rồi, chúng không ngớt cửa quay trong môi trường hoàn toàn xa lạ đối với chúng ! Điều đó khiến nan nhân đau đớn và có không ít người vì không chịu nổi sự đau đớn này phải tự cắt bỏ huyết mạch ! Họ cảm thấy dễ chịu khi để máu huyết chảy thoát ra ! Và không được mấy người thoát chết do Tuyết Trùng rất ít khi thoát ra theo máu huyết tuôn chảy ! Những người này sau đó phải chết vì cạn kiệt máu huyết !

Thở ra một hơi dài, Vĩnh Nghi bắt đầu nói đến điều tệ hại hơn :

- Biết hậu quả xảy ra là do tiếng

tiêu, Thất Hồn Tiên Tử dù tự xưng là kẻ thất hồn vẫn phải nặng nề ân hận ! Tự hủy mình và hủy luôn Thất Hồn Tiêu, đó là kết cục sau cùng của Thất Hồn Tiên Tử để mong chuộc lại tội lỗi ! Thế nhưng, sự lợi hại của Thất Hồn Tiêu và Tuyết Trùng lại gợi lòng thèm khát của không ít bọn ác ma ! Chúng nghĩ chúng sẽ khống chế mọi người bằng cách này ! Chúng âm thầm tìm kiếm Thất Hồn Tiêu ! Không tìm được, chúng bèn truy tìm xuất xứ lai lịch của Thất Hồn Tiên Tử ! Chúng hi vọng sẽ lập lại được một ngọn Thất Hồn Tiêu khác, giống với Thất Hồn Tiêu đã bị Thất Hồn Tiên Tử phá hủy ! Kết quả,

có một nhân vật đạt được điều này !
 May thay, nhân vật này vì biết tà ý của bọn ác ma nên tuy cũng bỏ công đi tìm nhưng là tìm để không cho điều đó rơi vào tay kẻ xấu ! Và ta cũng không nghe nói đến danh xưng của người này nên thật khó tin khi biết việc khống chế người bằng Tuyết Trùng đang xảy ra !

Trương Vĩnh Nghi tuy kết thúc đã lâu nhưng mọi người vì hoang mang vẫn cứ lặng thinh mãi !

Mọi người chỉ sức tỉnh khi nghe Quế Anh lên tiếng :

- Tiền bối nghe ai nói đến câu chuyện này ? Lấy gì làm tin là nhân vật

nọ sẽ không dùng Thất Hồn Tiêu để khống chế cừu nhân ?

Câu hỏi của Quế Anh lập tức khiến Tiểu Vy động tâm :

- Phải đó ! Thất Hồn Tiêu là vật tình cờ trở nên lợi hại, nếu nhân vật đó thật sự có thiện ý sao không hủy bỏ đi ? Lưu lại làm gì lỡ rơi vào tay kẻ gian thì sao ?

Trương Vĩnh Nghi đáp là đáp cho Tiểu Vy hiểu :

- Nhân vật nhất được di học của Thất Hồn Tiên Tử chính là Tuyết Sơn Thần Ni là người có thiện ý hay không có thiện ý !

Tiểu Vy nhẩm nhó :

– Có xưng là thần ni thì cũng là người ! Ai dám nói không có ngày vì thần ni này bị thất tình lục dục làm lay động !

Quốc Anh gắt :

– Thiếu hiệp không được nói bừa ! Theo Quốc Anh, đã là thần ni nhất định lục căn phải sạch !

Trương Vĩnh Nghi gật đầu phụ họa :

– Lần đầu tiên ta nghe cô nương nói một câu tâm đắc ! Tiểu Vy người không được hồ đồ ! Tuyết Sơn Thần Ni nhất định không phải hạng như người vừa nói !

Tiểu Vy cao giọng :

– Nhưng Thất Hồn Tiêu thật sự đã xuất hiện ! Cho dù thần ni là người không dễ dè thất tình lục dục quấy rối sự thành tu nhưng không nhất thiết truyền nhân của thần ni cũng phải là người như vậy ! Hơn nữa, chuyện xảy ra đã lâu, rất có thể thần ni đã diệt tích, về cõi Niết Bàn ! Truyền nhân của thần ni nếu không là người cửa phật thì cũng phải có gia thất ! Còn ai là người cảm đoán ngăn ngừa nếu hậu nhân của người này có ý đồ độc ác, muốn xưng Minh chủ vô lâm ?

Toàn Cự giật nảy mình :

– Đệ muốn nói vì mình chủ nương nung nào đó chính là hậu nhân

của người có liên quan đến Tuyết Sơn thần ni ?

Tiểu Vy cười lạnh :

– Không những tại hạ tin chắc vào điều này mà còn có thể đoán người có liên quan tới Tuyết Sơn thần ni là ai ?

Tất cả cùng kêu, kể cả Quế Anh cũng vậy :

– Là ai ?

Tiểu Vy mỉm cười bí ẩn và cố tình không đáp ngay như muốn chờ mọi người thật sự nôn nóng mới nói !

Và điều đó đã làm cho một nhân vật không mời mà đến phải nôn nóng và phải lên tiếng để lộ tung tích :

– Người nói xem nào, tiểu tử !
Kẻ đó là ai vậy ?

Nghe ~~nghe~~ âm thanh giọng nói này, Tiểu Vy phát hoảng...

Chương ba một

KIM LONG KỲ CHỮỞNG

– Môn chú Bích Xà Môn Dâm Bất Nhị ? ! !

Tiếng kêu của chàng làm toàn trường cùng kinh ngạc !

Họ kinh ngạc không phải do sự xuất hiện không đúng lúc của họ Dâm !

Họ kinh ngạc vì không ngờ một người

như Tiểu Vy lại tỏ ra hoảng sợ trước một Dâm Bất Nhị mà bất kỳ ai trong họ cũng thừa năng lực đối địch !

Chính Dâm Bất Nhị cũng phải kinh ngạc vì nỗi sợ hãi không rõ nguyên nhân của Tiểu Vy.

Vì thế, y vừa hiện thân vừa hỏi chàng :

– Người làm sao rồi, tiểu tử ?
Chẳng phải ta và người đã từng chạm mặt rồi sao ?

Kịp trấn tĩnh, Tiểu Vy chợt có tâm trạng phần nộ :

– Không sai ! Ta và người đã mấy lần chạm mặt. Và tám năm trước tại Phụng Vũ Sơn suýt nữa người đã

hãm hại ta ! Đàm Bất Nhị ! Phen này dù có chết, ta vẫn quyết báo thù cho song thân !

Đàm Bất Nhị kinh nghi :

– Sao người lại giận dữ ? Song thân người là ai ? Tám năm trước người chỉ là một đứa bé, ta gặp người thế nào được ?

Tiểu Vy quát với cơn thịnh nộ lời đanh :

– Người nghe cho rõ đây, ác ma ! Ta là Nam Cung Vỹ, di tử của Bang chủ Kim Long Bang Nam Cung Diễn ! Mau mau đền mạng !

Vút !

Chàng lao đến và thật sự biến

sắc khi bỗng không họ Đàm mất dạng !

Chàng chỉ nghe tiếng họ Đàm cười từ lưng chừng không :

– Ha... Ha... ! Hóa ra người là đứa bé độ nào ở Phụng Vỹ Sơn ! Người muốn báo thù chứ gì ? Hãy đợi đến kiếp sau vậy ! Đỡ !

Vù...

Kịp phát giác phương vị của Đàm Bất Nhị, y đang dụng thế Thái Sơn Áp Dỉnh quật một kinh xuống, Tiểu Vy vội vận toàn lực quật ngược lên một kinh :

– Đỡ !

Ào...

Ầm !!

Tiếng chấn kinh quả là kinh thiên động địa khiến toàn trường phải kinh ngạc !

Và họ càng kinh ngạc hơn khi phát hiện Tiểu Vy phải loang choạng lùi mãi, chứng tỏ đã thất thế hoàn toàn trước một Đàm Bất Nhị trước đây vốn không đáng kể !

Trương Vĩnh Nghi bất ngờ xông đến :

- Ác tặc ! Hóa ra người là truyền nhân của Ma Tăng, qua Âm Nhiên Chương của người, ta thật không ngờ lão Ma Tăng độc ác đó vẫn còn có hậu nhân ! Xem chương !

Vù...

Đàm Bất Nhị đắc ý vì một kinh vừa rồi đã minh chứng thân thủ của y vừa đạt được ! Y ung dung lạo vào chương kinh của Trương Vĩnh Nghi :

- Là Lương Cực Dương Quang Chương ? Không ngờ mục^{mục} tiện nhân^{nhân} người lại có liên quan đến Thái Hư bà bà ! Đã vậy, vì Ma Tăng, ta phải giết cả hai ! Xem đây !

Y lại xuất phát Âm Nhiên Chương, bắt chước chương công của Trương Vĩnh Nghi là Lương Cực Dương Quang thập phần lợi hại của Thái Hư bà bà lưu truyền !

Ào...

Phát hiện sự thể và thừa biết

năng lực bây giờ phi phạm của họ Đàm, Tiểu Vy tận lực xông đến :

- Tuyết Lan ! Mau đến giúp lệnh đường ! Thân thủ của y bây giờ không thể xem thường được ! Ác ma ! Đờ !

Ào...

Chàng vận dụng một trong Tam Đại Tuyết Chiêu của Kim Long Kỳ Nhân, hy vọng kịp ứng cứu Trương Vĩnh Nghi khỏi phải uống mạng !

Chàng tính đúng, nhưng chưa đúng lắm.

Ầm ! Ầm !

Dù có Tiểu Vy kịp tiếp trợ, Trương Vĩnh Nghi vẫn phải thối lui !

Điều đó khiến cả Tuyết Lan và

Toàn Cơ cùng thất sắc !

Tuyết Lan lao đến :

- Ác ma ! Như ta đã biết người làm gì có được thân thủ này ? Hãy tiếp ta một chưởng !

Toàn Cơ cũng xông vào :

- Đàm Bất Nhị người chắc đã gặp kỳ tích ! Vậy đừng trách ta phải cùng tề diệt liên thủ ! Đờ !

Ào...

Vù...

Hai người hai chưởng đều là công phu thành danh của sư môn ! Một là của Thái Hư bà bà và một còn lại là của U Minh Thần Cơ, đều là hai nhân vật thượng đỉnh đã sống cách đây ba

hoặc bốn mươi năm !

Tuy thế, Đàm Bất Nhị vẫn có lý do để giương giương tự đắc ! Y nói :

- Ta ngại gì sự liên thủ dù chỉ là hai người ? Xem đây !

Y phát kinh cũng ung dung như khi y ung dung bảo không ngại sự liên thủ

Ào...

Tiểu Vy thập phần hốt hoảng vì đoán ra công phu y đang vận dụng !

Chàng lại xông đến :

● - Đó là Kim Long Kỳ Chưởng ! Mọi người không được khinh suất ! Xem chiêu !

Ào...

Âm ! Âm ! Âm !

Một lần nữa dù có thêm sự liên thủ của Tiểu Vy, cả ba người đều bị chuồng kình của Đàm Bất Nhị chặn lại !

Toàn Cơ thất kinh :

- Là Kim Long Kỳ Chưởng ? !

Tuyết Lan kinh hoảng :

- Có thật là Kỳ Chưởng Kim Long ? !

Trong khi đó, do trước sau ba lần phải vội vã xuất kình, Tiểu Vy vì cần phải điều hòa chân lực nên âm thanh phát ra có phần mệt mỏi - Y đã đắc thủ Kim Long Kỳ Thư ! Hiện giờ, dù tất cả chúng ta liên thủ vị tất trừ khử được

y !

Đàm Bất Nhị cả cười :

– Khá khen cho tiểu tử có mục lực tinh tường và biết rõ sự lợi hại của ta ! Không sai ! Dưới gầm trời này còn ai dám đứng ngang hàng cùng Đàm Bất Nhị ta ? Ha... Ha...

Nghe thế, tất cả lại một phen hoảng vía và tất cả cùng có một ý nghĩ hay nói đúng hơn là một nghi vấn : tại sao Tiểu Vy biết rõ điều đó ?

Có nhiều tia mắt đang nhìn Tiểu Vy, để lộ câu hỏi ngấm ngấm này !

Thừa biết họ đang trông chờ một lời giải thích nhưng Tiểu Vy lại không thể lên tiếng !

Chàng đang nhân cơ hội Đàm ác ma cười đắc ý để cấp bách điều nguyên !

Chàng biết chỉ một lúc nữa thôi, điều hung hiểm nhất sẽ xảy đến ! Và để hóa giải tạm thời sự hung hiểm này, ở đây vào lúc này, ngoại trừ chàng với Tam Đại Tuyệt Chiêu của Kim Long Kỳ Nhân lưu lại sẽ không còn ai khác có đủ năng lực !

Và điều đó bất ngờ xảy đến sớm hơn Tiểu Vy tưởng !

Đàm Bất Nhị chợt thôi cười và với sự xảo quyệt có thừa y bật ra câu hỏi cùng một nội dung với nghi vấn ngấm ngấm mọi người đang có !

Y hỏi chàng :

- Nam Cung Vỹ ! Làm sao người biết Kim Long Kỳ Thư đã lọt vào tay ta ?

Cơ hội điều nguyên mất đi, bù lại, Tiểu Vy có một cơ hội khác dù là mong manh !

Chàng hỏi ngược lại y :

- Người hỏi để làm gì ?

Đàm Bất Nhị cười cợt :

- Ô ! Ta chỉ thuận miệng hỏi thế thôi ! Vả lại, ta hỏi không đúng sao ? Chuyện ta đắc thủ kỳ thư thiết tướng chỉ có ta biết, trời biết và đất biết ! Người biết được, đương nhiên ta phải lấy làm lạ !

Chàng bĩu môi :

- Có điều gì ta không biết ? Ngược lại, điều người chưa biết hãy còn nhiều ! Giả dụ như...

Chàng bỏ lửng.

Y kinh hãi :

- Giả như điều gì ?

Chàng mỉm cười chế giễu :

- Như Tam Đại Tuyết Chiêu của Kim Long Kỳ Nhân chẳng hạn, người biết gì về ba chiêu này ?

Y biến sắc :

- Sao người cũng biết đến ba chiêu này ? Nói ? Vì sao người biết ?

Chàng bĩu môi :

- Tại sao ta phải nói ! Bất quá...

Y động nộ :

- Bất quá như thế nào ? Người nói mau lên !

Chàng quát :

- Bất quá ta sẽ cho người nếm đủ ba chiêu đó ! Đỡ !

Vù...

Cố tình kéo dài thời gian bằng cách dẫn dụ đối phương đối thoại, rốt cuộc Tiểu Vy cũng kịp phục hồi nguyên khí !

Chiêu chưởng của chàng có làm Đàm Bất Nhị nghi ngờ :

- Đó là một trong Tam Đại Tuyệt Chiêu ? Ta không tin ! Đỡ !

Ào...

Ầm !!

Tiểu Vy bị chấn lùi ! Đó là điều chàng đã lường trước nhưng không nghĩ phải lùi xa đến vậy !

Chàng quát :

- Tất cả cùng xông lên nào ! Hãy xem Nhị Tuyệt Chiêu Kim Long đây !

Ào..

Toàn Cơ và mọi người không nghĩ Tiểu Vy thật sự có được Tam Đại Tuyệt Chiêu gì đó như chàng nói ! Họ chỉ nghĩ đây là một trong những mưu mẹo của chàng và điều đó hẳn phải có liên quan đến lời kêu gọi liên tay liên thủ chàng vừa hô hoán !

Họ xông đến !

Toàn Cơ với U Minh, Quỷ Kiếm

– Đỡ !

Véo...

Trương Vĩnh Nghi và Mộ Dung

Tuyết Lan với Nhuyễn Cầu Du Tinh
Linh !

– Ác tặc chớ đắc ý ! Đỡ !

– Ác ma chớ ngông cuồng ! Đỡ !

Viu...

Bốn quả châu được buộc ở hai
đầu hai dải lụa thi nhau va loạn vào
nhau, tạo thành một trường huyền ảo
bất tận !

Tất cả cùng dùng khí giới và
cùng hiệp lực với Tiểu Vy loại trừ ác
ma !

Không nghe tiếng quát phụ họa
của Quế Anh, cũng không nhìn thấy
bóng dáng nàng lao vào như mọi người,
dù đang tận lực xuất kinh quạt vào
Đàm Bất Nhị, Tiểu Vy vẫn đoán biết
Quế Anh lại một lần nữa lên bỏ đi !

“Chẳng biết lần này là nàng vì
ngại độc hay vì ngại điều gì đây ?”

Đó là ý nghĩ sau cùng của Tiểu
Vy về trang giai nhân tuyệt sắc Hoàng
Quế Anh ! Vì ngay sau đó, chàng và
mọi người đều phải toàn tâm toàn ý lo
đối phó một cách khốn đốn với Đàm
Bất Nhị !

Họ Đàm gầm vang :

– Hay lắm ! Tất cả bọn người là

những kẻ đầu tiên được biết sự lợi hại của Kim Long Kỳ Chưởng ! Xem đây !

Ào...

Ầm ! Ầm !

Chiêu chưởng của Đàm Bất Nhi thật xứng với tên gọi Kỳ Chưởng !

Với những luồng cuộn xoáy nối tiếp nhau xuất hiện, Kỳ Chưởng Kim Long nếu không chặn đứng và hóa giải những chiêu công của bọn Tiểu Vy bốn người thì cũng làm cho những công phu đó tự va vào nhau khiến hiệu dụng tấn công trở nên vô ích !

Chưa hết, ngay khi vô hiệu hóa mục đích tấn công của những công phu này, Kỳ Chưởng Kim Long vẫn không

thời cuộn xoáy ! Kết quả, với những lượt chấn kinh từ những công phu tự va vào nhau tạo thành, bọn Tiểu Vy dĩ nhiên phải chao đảo cuốc bộ - Ít hoặc nhiều tùy theo mức thâm hậu về nội công của từng người - Những cuộn xoáy của Kỳ Chưởng Kim Long càng làm bọn Tiểu Vy chao đảo nhiều hơn !

Và khi cuốc bộ không ổn định, bọn Tiểu Vy đang hoảng hốt càng thêm hoảng hốt lúc Đàm Bất Nhi nhanh tay phát xạ Kim Long Kỳ Chưởng tiếp theo :

- Còn chưa nạp mạng ư ? Đỡ !

Vù...

Đến bản thân còn không giữ nổi

sự ổn định, bọn Tiểu Vy bốn người lẽ đương nhiên phải mất phương hướng khi một lần nữa bị những luồng cuộn xoáy từ Kỳ Chưởng Kim Long tác động đến !

Để tự bảo vệ, mỗi người trong bọn Tiểu Vy phải tự nghĩ ra cách ứng phó !

Toàn Cơ vẫn thi triển Quỷ Kiếm U Minh, Trương Vĩnh Nghi và Tuyết Lan vẫn vận dụng sự linh hoạt của Nhuyễn Cầu Du Tinh Linh ! Còn Tiểu Vy đành phải mạo hiểm, xuất phát cùng một lúc hai loại nội nguyên xung khắc vào song chưởng ! Tả chưởng chàng thi thố U Minh Âm Hàn Chưởng,

hữu chưởng là một trong Tam Đại Tuyệt Chiêu của Kỳ Nhân Kim Long !

Tất cả cùng xuất lực nhắm vào phương vị mà mỗi người tự cho là phương vị có Đàm Bất Nhị tung chưởng !

Ào...

Veo... Veo...

Keng keng... Keng keng...

Do không thể nhận định phương vị một cách chuẩn xác, vô hình chung những loạt công của bọn Tiểu Vy bốn không những không tập trung vào một đối thủ duy nhất là Đàm Bất Nhị mà hình như những chiêu công đó vô tình quật loạn vào nhau !

Một kết quả thật thảm hại liền xảy đến sau nhiều loạt chấn kinh.

Âm ! Âm !

Thanh đoản kiếm của Toàn Cơ buộc phải rời khỏi tay vì bị Nhuyễn Cầu Du Tinh Linh của Tuyết Lan vô tình quật phải !

Nếu chỉ có khí giới của Tuyết Lan quán vào, thanh đoản kiếm của Toàn Cơ không đến nỗi phải rời tay ! Họa vô đơn chí, chính lúc đó Nhuyễn Cầu Du Tinh Linh của Trương Vĩnh Nghi lại tự cuộn vào Nhuyễn Cầu Du Tinh Linh của Tuyết Lan, điều này vô tình tạo thành một hợp lực cùng dồn sức tác động vào thanh đoản kiếm của

Toàn Cơ ! Và điều gì đến phải đến ! Thanh đoản kiếm của Toàn Cơ bị hai thứ khí giới giống nhau của mẫu tử Tuyết Lan tước bỏ, ngược lại, mẫu tử Tuyết Lan cũng tình cờ loại bỏ khí giới lẫn nhau !

Kết quả này làm cho Toàn Cơ và mẫu tử Tuyết Lan phải bối rối khôn tả, kính hoảng bối phần !

May thay, kết quả thảm hại này vẫn còn có song chưởng quái lạ của Tiểu Vy cứu vãn !

Sau tiếng chạm kinh, chính Tiểu Vy cũng phải kinh ngạc vì diệu dụng kỳ lạ của song chưởng được chàng thi triển bằng hai nguồn nội lực xung

khắc !

Chưởng Âm Hàn U Minh đáng lý phải hủy diệt chưởng dương cương Tam Đại Tuyết Chiêu khi chúng cùng một lúc xuất hiện ! Nhưng ngược lại, điều đó không những không xảy ra mà còn có một diệu dụng ngoài ý nghĩ !

Chúng ngẫu nhiên bổ trợ lẫn nhau và vô tình tạo thành một luồng cuộn xoáy duy nhất với sự đồng thời hiện diện của hai chiêu chưởng vốn xung khắc, một âm một dương !

Và luồng cuộn xoáy này dù chưa thể so với lớp lớp cuộn xoáy từ Kỳ Chưởng Kim Long do họ Đàm thi triển nhưng ít nhiều gì nó cũng có tác dụng

làm giảm bớt phần nào uy lực của Kim Long Kỳ Chưởng kia !

Phát hiện điều này, Tiểu Vy bật quát lên vang dội :

- Mọi người dừng dùng khí giới nữa, vô ích ! Hãy tận lực xuất chưởng nào ! Đánh !

Tuy không rõ ý Tiểu Vy đang có kế sách gì nhưng mọi người do không còn khí giới nên không thể không xuất chưởng !

Toàn Cơ quát :

- Hãy xem Âm Hàn U Minh Chưởng !

Ào...

Vĩnh Nghi và Tuyết Lan cùng

quát :

- Lưỡng Cực Dương Quang
Chưởng ! Đỡ !

Vù...

Không chậm, Tiểu Vy vận dụng
Vạn Quỷ Ảnh Loạn Pháp, tự di hình
hoán vị để xuất hiện ở vị trí do chàng
nghĩ là cần thiết !

Chàng chen vào giữa ba người
với Toàn Cơ ở bên tả và mẫu tử Tuyết
Lan hai người cùng ở bên hữu !

Chính lúc đó, Đàm Bất Nhị xuất
chiêu :

- Bọn người còn vùng vẫy được
bao lâu nữa đây ? Đỡ này !

Ào...

Kỳ Chưởng Kim Long của y khi
xuất hiện liền tạo ra hàng loạt những
luồng cuộn xoáy và chúng sắp sửa phát
huy tác dụng như những lần trước ! Đợi
chờ đúng thời điểm này, Tiểu Vy lập
tức xuất phát quái chưởng !

- Ác ma chờ đắc ý vội ! Hãy
xem đây !

Ào...

Bằng song chưởng với hai nguồn
nội lực xung khắc, Tiểu Vy lập tức tạo
ra một luồng xoáy duy nhất !

Và đúng với mong muốn của
chàng, luồng xoáy này do xuất phát
chậm hơn và do có uy lực mạnh hơn
lập tức tác động vào ba chiêu chưởng

của Toàn Cơ và mẫu tử Tuyết Lan !

Ba chưởng kinh này, bị luồng xoáy nọ ảnh hưởng, tất cả cùng bị hút vào vả kết quả là tạo nên một luồng xoáy vừa lớn vừa có uy lực khó thể tưởng tượng !

Những lớp cuộn xoáy đối nghịch khi gặp phải luồng xoáy uy mãnh này, chúng cũng bị áp lực xoáy theo !

Nhanh chóng, uy lực kỳ dị của Kỳ Chưởng Kim Long đều bị tan biến ! Và sau cùng, tất cả đều hóa thành một luồng xoáy duy nhất nhưng được phát xuất từ hai hướng đối nghịch ! Từ hai hướng này, luồng xoáy lẽ đương nhiên phải trở thành vị trí đối đầu của song

phương với một bên là hợp lực của bốn người Tiêu Vy và bên còn lại là một mình Đàm Bất Nhị

Ầm !!

Một tiếng chấn động long trời lở đất, liên vang lên và kết quả diễn ra sẽ cho thấy nội lực của bên nào thâm hậu hơn !

Đó là điều Tiêu Vy đang muốn biết !

Và chàng phải kinh tâm tán đờm khi phát hiện Đàm Bất Nhị vẫn ung dung bình thủ với bốn người phe chàng ! Điều đó chứng tỏ Kim Long Kỳ Nhân khi lưu di học cũng lưu lại một loại linh đan trân quý ! Chính linh đan đó

đã giúp cho họ Đàm cố sự tăng tiến nội lực ngoài sức tưởng !

Đắc ý vì nội lực này và không mấy hài lòng về hợp chương kỳ dị do bọn Tiểu Vy vừa tạo ra, Đàm Bất Nhị phải động nộ :

— Bọn người dám đối đầu với ta ư ? Nghịch ngã giả vong ! Đỡ !

Ào...

Toàn Cơ và mẫu tử Vĩnh Nghi tuy chưa hiểu tại sao Tiểu Vy có thể thực hiện được một điều tưởng không thực hiện được như vừa rồi nhưng họ vẫn phấn khích !

Lần này chính Toàn Cơ quát :

— Công phụ của sư đệ quá cao

mình ! Đây là cơ hội cho chúng ta diệt trừ ác tặc ! Đánh !

Lập tức, ba người bọn họ liên tục xuất kinh như vừa rồi !

Ào...

Ào...

Và đến lượt Tiểu Vy xuất phát chậm hơn một vài sát na :

— Ác ma ! Đỡ !

Ào...

Ầm !!

Vẫn là một kết quả không đổi, Đàm Bất Nhị phải mang tâm trạng cuồng nộ :

— Không giết bọn người, ta làm sao độc bá giang hồ ? Đỡ !

·Ao...

Y cách cũ, bọn Tiểu Vy xuất thu hợp kinh.

Ào... Ào...

Ầm !!

Được ba lượt như vậy, Đàm Bất Nhị có phần dao động và hoang mang !

Y đã phát hiện nguyên ủy của hợp lực lợi hại kia là do Tiểu Vy phát động !

Y thay đổi dấu phát !

Y bất ngờ khom người nhặt lấy thanh đoản kiếm của Toàn Cơ đã buông bỏ khi nãy !

Và trước ánh mắt nghi ngờ của Tiểu Vy, y đột nhiên lao đến và vũ

lộng kiếm pháp :

- Nam Cung Vỹ ! Người ứng phó như thế nào với Kim Long Kỳ Kiếm Chiêu của ta ? Dỡ !

Tiểu Vy dù bất ngờ cũng phải phát hiệu lệnh xuất chiêu :

- Đánh !

Ào...

Hợp lực lần này của bọn Tiểu Vy chưa kịp tạo ra luồng xoáy uy lực, do Đàm Bất Nhị xuất phát trước nên uy lực của Kỳ Kiếm Chiêu Kim Long xuất hiện trước !

Thân hình Đàm Bất Nhị ung dung lao vào hợp chưởng chưa hình thành và bắt đầu quấy lộn như thần

long hí thủy ! Tiếp đó, từ chiều kiếm của y lập tức xuất hiện muôn ngàn tia chớp lấp lánh khiến bọn Tiểu Vy phải loạn nhãn và không thể nào nhận ra ở trong đó có bao nhiêu tia chớp thật và bao nhiêu chỉ là hư chiêu !

Biết nguy, bọn Tiểu Vy đành cùng lúc hồi bộ !

Và, Kim Long Kỳ Kiếm Chiêu của họ Đàm phát huy uy lực ngay thời điểm đó !

Soạt ! Soạt ! Soạt ! Soạt !

Bốn tiếng va chạm và tiếp đó là bốn mảnh y phục phải bay lên như những cánh bướm !

Ngay sau diễn biến đó, mẫu tử

Tuyết Lan phải đổ mắt và hốt hoảng nhảy lùi ! Hờ còn uất ức kêu :

- Một chiêu thức thật vô sỉ !

- Hừ ! Dám tặc hạ lưu !

Cùng lúc đó, do Tiểu Vy và Toàn Cự cùng nhận ra bản thân cả hai cũng bị mất đi một mảnh y phục ở trước ngực, họ thậm hiểu tại sao mẫu tử Tuyết Lan phải có hành động như vừa rồi !

Đầu sao, Tiểu Vy cũng lấy làm mừng vì nhờ mọi người kịp nhảy lùi nên chỉ mất mỗi người một mảnh y phục thay cho sinh mạng !

Và trong tâm tưởng, Tiểu Vy lập tức lấy làm thần phục chiêu kiếm quá

biến ảo do Kỳ Nhân Kim Long lưu lại !

Hào khí bốc lên, Tiểu Vy nhanh tay rút kiếm và chủ động lao vào họ Đàm.

– Người muốn dụng kiếm ư ?
Được ! Hãy đỡ !

Vút !

Véo... Véo...

Đàm Bất Nhị thoáng bất ngờ khi mục kích hào khí và dõm lược phi phàm của Tiểu Vy !

Ngay sau đó, y vừa xuất kiếm vừa cười ngạo mạn :

– Hay lắm ! Tiểu tử ngươi chính là mối họa tâm phúc ta cần phải diệt trừ ! Xem kiếm ! Ha... Ha...

Y xuất phát Kỳ Kiếm Chiêu Kim Long ! Và y hoàn toàn bất ngờ khi nghe Tiểu Vy cũng cười :

– Ha... Ha... ! Người trúng kế của ta rồi ! Đỡ !

Chàng đột ngột ném kiếm vào Đàm Bất Nhị.

Vút !

Chưa hiểu tại sao Tiểu Vy dám bảo là trúng kế, Đàm Bất Nhị chỉ biết phải thi triển kiếm chiêu để gạt đỡ thanh kiếm đang được Tiểu Vy bất ngờ ném ra :

– Người bỏ kiếm là phải chết !
Hừ !

Y hất mạnh tay vào thanh kiếm

của Tiểu Vy.

Choang !

Chính lúc đó, Đàm Bất Nhị mới biết kế của Tiểu Vy là kế gì !

Chàng nhân cơ hội đối phương phải dừng Kỳ Kiếm Chiêu Kim Long chỉ để đối phó với một thanh kiếm đã mất tác dụng và tận lực quát lên :

– Nạp mạng !

Ào...

Nhìn và luồng xoáy cực lớn do Tiểu Vy vừa dùng quái chiêu quạt vào, Đàm Bất Nhị biết dù đã muợn vẫn phải tận dụng tả chiêu Kim Long :

– Người quả là xảo quyệt ! Đỡ !

Ào...

Ầm*!!

Y phát chiêu chậm hơn và vì cấp bách nên cũng có nội lực kém hơn !

Tiếng chấn kinh lập tức đẩy y thối lùi !

Y phần nộ định quát, nhưng một tiếng quát khác lại vang lên trước y...

Chương ba mươi hai

TIẾNG TIÊU THẤT HỒN

- Họ Đàm kia ! Để xem sở học Kim Long có giúp người thoát chết phen này không ? Dờ !

Ào...

Phát hiện tiếng quát này và nhìn người vừa xuất hiện quật chưởng vào

Dàm Bất Nhị là Diệp Vân, Tiểu Vy thật sự bất ngờ

- Sao lại là y ?

Cũng lúc đó, Toàn Cơ chợt nhận ra có điều khác lạ phải kêu lên thất thanh :

- Bách Độc Trăn ? ! Bọn giáo đồ Thiên Ma Giáo đang bày Bách Độc Trăn vây hãm chúng ta ? !

Đang bất ngờ là vậy, Tiểu Vy càng bất ngờ hơn khi phát hiện có người chộp vào tay chàng :

- Còn không mau chạy đi ?

Nhận ra đó là Hoàng Quế Anh chẳng hiểu đã quay lại từ lúc nào, Tiểu Vy vội đưa mắt nhìn quanh để lượng

định tình thế !

Chàng nhìn thấy vây quanh mọi người chính là Bách Độc Trận do bọn giáo đồ Thiên Ma Giáo thiết lập, như Toàn Cơ vừa kêu ! Đồng thời, chàng có phần kinh ngạc khi phát giác thái độ đối chọi của Diệp Vân đối với Đàm Bất Nhị có điểm khác thường !

Tả thủ của Diệp Vân cứ nắm chặt và như đang tìm cách tiếp cận Đàm Bất Nhị bất chấp Đàm Bất Nhị đã luyện Kim Long Kỳ Thư.

Chợt vỡ lẽ, Tiểu Vy hô hoán :

- Diệp Vân định phát động Tuyết Trùng ! Mọi người không được khinh suất, mau chạy đi !

Và thế là, bọn Tiểu Vy bốn người đều nhanh chân lao theo Quế Anh và kịp thời vượt thoát Bách Độc Trận ngay khi chưa được ai phát động !

Vút ! Vút !

Vẫn giữ chặt tay Tiểu Vy, Quế Anh vừa lùi đi vừa hô hoán mọi người :

- Chư vị đừng chạy loạn ! Cứ theo Quế Anh sẽ thoát !

Bao nhiêu nghi ngờ trước kia đối với Quế Anh vụt tan biến khỏi nhận thức của Tiểu Vy và chính chàng còn bảo mọi người :

- Quanh nơi này rất có thể còn nhiều tên giáo đồ Thiên Ma Giáo mai phục hầu phát động Tuyết Trùng ! Mọi

người dù chạy cũng nên cẩn trọng !

Vút ! Vút !

Bám theo Quế Anh và Tiểu Vy, bất giác Toàn Cơ có ý nghi ngờ về khinh thân pháp vi diệu của Quế Anh !

Cũng có ý nghĩ tương tự, Tuyết Lan chợt kêu lên nho nhỏ :

- Lai lịch của ả thật đáng ngờ !

Nghe thế, Trương Vĩnh Nghi bắt đầu chú tâm vào khinh thân pháp của Quế Anh !

Và lập tức, Vĩnh Nghi hô hoán :

- Đạp Tuyết Vô Ngân ? Sao lại là khinh thân pháp của Tuyết Sơn Thần Ni ?

Tiểu Vy choáng váng với một

điều vừa lóe lên trong tâm trí ! Chàng cố giằng tay ra với một câu hỏi không hề tự chủ :

- Cô nương là người như thế nào của Tuyết Sơn công tử, kẻ đã mưu hại U Minh Thần Cơ ?

Hoàng Quế Anh vận lực, bóp mạnh vào mạch môn ở cửa tay Tiểu Vy khiến mọi lực đạo của chàng đang cố giằng tay ra phải tiêu tán !

Và lời Quế Anh đáp mới chính là điều làm cho Tiểu Vy kinh hãi tột độ :

- Người mà người vừa hỏi chính là gia phụ ! Hôm nay, bản Minh chủ nương nương mới có dịp báo phục mối hận cho người !

Dù là đang bàng hoàng đến đó phải bất động toàn thân, mặc cho Quế Anh muốn làm gì cũng được, nhưng tâm trí của Tiểu Vy lại vận động không ngớt !

Và chỉ một sát na sau đó, Tiểu Vy đã thức ngộ tất cả ! Chàng gào lên :

- Mọi người mau chạy đi, đừng lý gì đến tại hạ ! Tại hạ đã bị Tuyết Trùng xâm nhập vào người rồi ! Chạy đi, chớ để muộn ! Chạy tất cả đi !

Tiếng gào của Tiểu Vy vừa bị thấm vừa uất hận và tiếng gào đó nào khác gì tiếng sấm động giữa trời quang vỗ ngay vào tâm linh mọi người !

Mộ Dung Tuyết Lan phân uất :

- Các hạ muốn nói lần đau nhói trước kia là do Tuyết Trùng...

Tiểu Vy lại bật gào lên :

- Chạy đi ! Tại hạ đã báo mọi người phải bỏ chạy kia mà ! Đừng... Hử !

Lập tức, Quế Anh vừa chế trụ huyết đạo của Tiểu Vy vừa hét lên giận dữ :

- Bọn người đồ chạy thoát !

Vút !

Toàn Cơ định lao đến ứng cứu Tiểu Vy nhưng Trương Vĩnh Nghi có phản ứng thật thần tốc !

Quăng một sợi dây cực mỏng vào người Toàn Cơ, Trương Vĩnh Nghi

thét :

- Muốn đối phó với Tuyết Trùng dùng cách này là hạ sách ! Mau đi theo ta nào !

Vút !

Cùng Tuyết Lan lao đi, Trương Vĩnh Nghi một lần nữa áp dụng biện pháp cũ để lôi Toàn Cơ theo !

Bị lôi đi trong trạng thái này, Toàn Cơ gào lên phẫn nộ :

- Mau bỏ ta ra ! Ta phải cứu Tiểu Vy sư đệ ! Ta không cam tâm nhìn sư đệ thảm tử ! Hãy buông ta ra...

Tiếng gào của Toàn Cơ xa dần với khinh thân pháp thần tốc của Trương Vĩnh Nghi và Tuyết Lan !

Hoàng Quế Anh khi tự xưng là Minh chủ nương nương đã mặc nhiên thừa nhận khinh thân pháp của nàng không thể sánh với Trương Vĩnh Nghi và Tuyết Lan ! Do Trương Vĩnh Nghi trước đó cũng đã cứu Toàn Cơ bằng cách này và lần đó dù Quế Anh đã tận lực bám đuổi nhưng vẫn phải bỏ cuộc !

Lần này tự lượng sức, Quế Anh đành hậm hực nhìn họ bỏ đi, sau đó mới quay lại chỗ Tiểu Vy !

Định giải khai huyết đạo cho Tiểu Vy, Quế Anh phải dừng tay khi nghe có tiếng bấm báo :

- Nương nương ! Gã họ Đàm đã tẩu thoát ! Thuộc hạ thật vô dụng,

mong nương nương lượng thứ !

Quế Anh long mắt nhìn kẻ đó :

- Diệp Vân ! Người có kịp hạ thủ Tuyết Trưng vào họ Đàm chưa ?

Diệp Vân cúi đầu :

- Điều đó...

- Vẫn chưa chứ gì ? Còn Bách Độc Trần thì sao ? Có làm đối phương trúng Hùng Hoàng Hỏa Độc Vụ chưa ?

Diệp Vân len lén nhìn Quế Anh :

- Kỳ Chương Kim Long của y thật lợi hại ! Mọi Hỏa Độc Khí đều vô dụng với y !

Quế Anh bĩu môi khinh khỉnh :

- Người nói mà không hổ thẹn sao ? Người có lần tự phụ, cho công

phu Thượng Thanh Bảo Điển có thừa năng lực đánh bại Kỳ Chiêu Kim Long mà ? Sao bây giờ lại nói khác ?

Diệp Vân lí nhí :

- Sự thật công phu của Thượng Thanh Bảo Điển không hề kém võ học Kim Long ! Chỉ đáng tiếc, tư chất thuộc hạ kém cỏi mà...

Diệp Vân càng bối rối càng bị Quế Anh hỏi dồn :

- Và gì nữa ? Sao người phải ấp úng ?

Diệp Vân buộc phải thổ lộ :

- Muốn luyện Thượng Thanh Bảo Điển đến mức đại thành vẫn phải tuân giữ thanh giới nghiêm ngặt, điều đại kỵ

là không được gần nữ sắc ! Thuộc hạ...

Quế Anh giận dữ :

- Vậy phải làm thế nào đây ?

Chắc chắn Đàm Bất Nhị sẽ quay lại !

Với công phu thượng thừa của y, còn ai

có thể tiếp cận để hạ thủ Tuyết Trùng ?

Hừ ! Ta đã quá tin tưởng và xem trọng

người nhưng chính người làm ta phải

thất vọng !

Diệp Vân nổi hoảng cứ đảo mắt
 nghiêng trông như muốn tìm cho y một
 lời biện minh có sức thuyết phục !

Tâm cơ của y thật đáng phục ! Y
 chợt tươi tỉnh và bấm báo :

- Thuộc hạ nghĩ được một cách !

Quế Anh hoài nghi :

- Cách gì ? Hay người bảo chính
 người một lần nữa sẽ tìm được một cơ
 hội tiếp cận họ Đàm ?

Diệp Vân bảo :

- Phần thuộc hạ kể như bất lực
 nhưng sẽ có người khác !

Ai ?

Đưa tay chỉ Tiểu Vy, Diệp Vân
 đáp :

- Ngoại trừ y và đồng bọn khi
 này của y, không ai khác có năng lực
 tiếp cận họ Đàm !

Quế Anh cau mày :

- Khiến bọn chúng tuân lệnh ta
 đâu phải dễ ?

Diệp Vân cười gian xảo :

- Minh chủ nường nường cứ dùng tiểu tử làm mỗi, dẫn dụ bọn kia ra mặt ! Chờ khi hạ thủ Tuyết Trùng vào bọn chúng lo gì bọn húng không tuân lệnh ?

Nàng hồ nghi :

- Biết bọn chúng có vì tiểu tử này mà xuất đầu lộ diện không ?

Diệp Vân thần nhiên bày mưu ma kế quỷ :

- Nếu bọn chúng không xuất đầu lộ diện, theo thuộc hạ, nường nường cứ hạ thủ vào Võ Đang phái ! Khi đó chắc chắn Toàn Cơ sẽ xuất hiện !

Quế Anh lo lắng :

- Đối phó bằng cách đó e gia mẫu không chấp thuận ! Nghiêm lệnh của người là chỉ báo thù cho gia phụ mà thôi, cấm gây náo loạn đến các đại phái !

Diệp Vân cười dua nịnh :

- Nường nường lo gì điều đó ?

Toàn Cơ là cốt nhục của thù nhân và cũng là cao đồ của phái Võ Đang ! Chẳng phải điều đó có nghĩa là Võ Đang phái cũng là kẻ thù của nường nường sao ? Lệnh đường khi rõ chuyện chắc chắn sẽ không truy cứu chuyện này !

Quế Anh suy nghĩ một lúc về đề xuất của Diệp Vân ! Sau đó nàng bảo :

- Ta định hạ sát ngay tiểu tử này để báo thù cho gia phụ ! Nhưng người nói cũng phải ! Ta tạm thời cần lưu dụng y ! Còn việc Võ Đang ta sẽ nghĩ lại ! Hy vọng bọn Toàn Cơ ngay khi biết tin của tiểu tử sẽ phải xuất đầu lộ diện, tránh cho ta việc phải chạm đến Võ Đang phái, vi phạm cấm lệnh của gia mẫu !

Diệp Vân có ý không hài lòng nhưng ngoài miệng vẫn vâng dạ :

- Nương nương suy nghĩ thật thấu đáo ! Bây giờ thuộc hạ phải làm gì ?

Quế Anh bảo :

- Tạm thời người đưa tiểu tử đến chỗ giam giữ bọn kia ! Sau khi ta nghĩ

cách dẫn dụ bọn Toàn Cơ sẽ có lệnh phát động !

Diệp Vân khom người :

- Thuộc hạ tuân lệnh !

Y lao đến chỗ Tiểu Vy và lập tức đưa chàng đi.

*

*

*

Nơi Diệp Vân đưa Tiểu Vy đến không ngờ lại là tổng đàn Thiên Ma Giáo của lão quỷ Bạch Phát Giáo chủ !

Và còn không ngờ hơn, ở địa lao, chính lão quỷ Bạch Phát và Hỏa Độc Quái Nhân cũng bị giam giữ !

Nhìn thấy hai lão ma nhận chịu hậu quả này, Tiểu Vy ngay khi huyết đạo tự giải khai lập tức lên tiếng :

- Thế nào ? Công phu của hai lão cùng hợp lại vẫn không là đối thủ của gã Diệp Vân sao ?

Lão Bạch Phát trợn mắt nhìn chàng qua hàng chấn sông kiên cố :

- Cũng tại tiểu tử ngươi ương bướng ! Bằng không nếu lần đó ngươi chịu hợp lực, gã đã bị sát hại rồi !

Chàng cười lạt :

- Ta đường đường là Thiếu bang chủ Kim Long Bang há lại hợp sức với kẻ thù là lão sao ?

Lão nghi hoặc :

- Người là Thiếu bang chủ Kim Long Bang ?

Chàng ngạo nghễ :

- Không sai ! Cũng tại Trung Sơn Cốc, trước sau lão đã lần lượt xô ta và phụ thân ta xuống vực ! Mối thù này ta còn chưa kịp báo phục, lão bảo ta phải hợp lực với lão sao ?

Lão bật cười :

- Ha... Ha... ! Người không hợp lực cũng không sao ! Chỉ có điều, rốt cuộc người cũng chung một cảnh ngộ như bọn ta ! Ha... Ha...

Đến lúc đó, Hỏa Độc Quái Nhân cũng lên tiếng mai mỉa chàng :

- Tiểu tử ! Phải chăng người

cũng bị tiểu nha đầu lén, tiếp cận hạ thủ Tuyết Trùng ?

Chàng kinh ngạc :

- Sao lão biết ?

Hỏa Độc Quái Nhân cười khùng khục :

- Lúc ở Phụng Vũ Sơn, ả đã bắt ngờ xuất hiện ! Và nhân lúc bọn ta nghĩ ả là nữ nhân yếu ớt, ả đã nhanh tay hạ thủ Tuyết Trùng ! Người hỏi tại sao bọn ta biết ư ? Thì chính ả đã hạ lệnh cho bọn ta phải bắt người, sau đó đến lượt ả hiện thân dùng mỹ nhân kế để lừa phỉnh người ! Người không bị ả hạ thủ Tuyết Trùng mới là chuyện lạ !

Trong tâm trí chàng liền xuất

hiện hình ảnh thoáng qua của một nữ lang tuyệt sắc lúc ở Phụng Vũ Sơn như lão Hỏa Độc Quái Nhân vừa thốt lộ ! Và chàng phải thầm mắng chàng là dể cho Quế Anh mấy lần dối gạt mà không hay !

Đang tự thống trách như vậy, tai Tiểu Vy nghe một tiếng kêu :

- Nam Cung Vũ ! Có thật người đã bị Tuyết Trùng xâm nhập ?

Chàng giật mình, đưa mắt tìm kiếm ! Âm thanh nọ lại phát ra :

- Sao người không lên tiếng ? Hay người không nhận ra ta là Triết Toàn Thu ?

Chàng đã phát hiện nơi vang

đến âm thanh của họ Triết chính là từ một hốc đá được dùng như một nơi thông phong ! Chàng chõ miệng vào hốc đá :

- Ngay từ đầu tiểu diệt đã nhận ra thanh âm của thất thúc thúc rồi ! Tiểu diệt chậm lên tiếng là muốn tìm nơi thất thúc đang bị giam giữ !

Có tiếng La Thạch gầm lên :

- Thất đệ gọi y làm gì ? Đến Kim Long Bang y còn chẳng quan tâm, mong gì y quan tâm đến bọn ta ?

Triết Toàn Thu chột gât :

- Nếu y không quan tâm, sao y cũng bị giam nơi này ? Tam huynh đừng quên những gì đệ đã chiết giải !

Rất có thể y cố ý phủ nhận bọn ta là vì y không muốn bọn ta cứ vì y mà chịu nguy hiểm ! Sao tam huynh cứ giữ dạ hẹp hòi như vậy ?

Tiểu Vy hoang mang :

- Thất thúc thúc đoán được ý của tiểu diệt thật sao ? Từ lúc nào ?

Có tiếng họ Triết giải thích :

- Thoạt đầu ta nào hiểu ! Nhưng chính Ngọc Linh có dạ nghi ngờ, đã khuyên ta nghĩ lại ! Càng nghĩ, ta càng thấy Ngọc Linh sáng suốt hơn cả ta !

- Ngọc Linh đâu ? Sao tiểu diệt không nghe Ngọc Linh lên tiếng ?

Triết Toàn Thu đáp vọng qua :

- Khi bọn ta bị Thiên Ma Giáo

bất giữ, Ngọc Linh là nữ đã bị bọn chúng giam riêng một nơi ! Ta đang lo, chưa biết Ngọc Linh hiện giờ ra sao ?

Chàng bật gào :

- Chao ôi ! Nếu Ngọc Linh có mệnh hệ gì, tất cả đều do lỗi của tiểu diệt !

La Thạch mai mỉa :

- Người còn biết người có lỗi ư ?

Tiểu Vy vội giải thích mọi ý đồ của chàng cho La Thạch và Triết Toàn Thu hiểu :

- Ngay khi gặp mọi người, tiểu diệt thừa biết Đàm Bất Nhị không những chưa chết mà có thể y sẽ đắc thủ Kim Long Kỳ Thư ! Tiểu diệt cố tình

gạt mọi người ra là tránh việc nguy hiểm tất sẽ đến ! Vì Kim Long Bang, mọi người đã phải vào sinh ra tử không biết bao nhiêu phen ! Tiểu diệt đâu thể nhìn mọi người một lần nữa phải lâm nguy đến mất mạng !

La Thạch cay cú :

- Rốt cuộc, Đàm Bất Nhị có đắc thủ Kỳ Thư Kim Long như người nói không ?

Chàng đáp với giọng nói vẫn còn kinh hoàng :

- Y đã đắc thủ ! Không những thế, thân thủ của y hiện giờ có thể nói là cái thế, thiên hạ đệ nhất nhân !

Triết Toàn Thu hoang mang :

– Có thật như thế sao ?

Chàng thuật cho họ nghe lần giao đấu gần đây giữa Đàm Bất Nhị và phe chàng những bốn người.

Nghe xong, chính La Thạch lên tiếng :

– Người không lừa phỉnh bọn ta chứ ?

Chàng đáp :

– Tiểu diệt nào dám ! Hơn nữa, đến Tuyết Trùng của ả Hoàng Quế Anh vẫn không có cách nào tiếp cận và hạ thủ vào người họ Đàm !

• Một giọng nói xa lạ nhưng khá quen tai bỗng vang đến tai Tiểu Vy :

– Cho dù là thế đi nữa, việc

người cố tình gạt bỏ bọn ta ra ngoài hoàn toàn không hợp lẽ ! Người đừng quên, vì mối thù của Bang chủ, bọn ta chưa bao giờ ngại chết ! •

• Chàng ngừng gờ kêu lên :

– Là Tướng Thanh tiên bối ?

Tướng ngũ thúc ?

Âm thanh đó thừa nhận :

– Chính là ta ! Hừ ! Người xem thường bọn ta thế sao ? Người nghĩ bọn ta tham sanh úy tử thế sao ?

Chàng ân hận định giải thích nhưng bị La Thạch mắng át đi :

– Người biết lo cho bọn ta, chẳng lẽ bọn ta có thể vì thế nhìn cốt nhục của Bang chủ đại ca phải thảm tử sao ?

Người làm ta tức đến chết được !

Vừa hiểu là bản thân đã nhận định sai, Tiểu Vy một lần nữa định lên tiếng thì bị một âm thanh khác vang lên trước :

- Nam Cung Vỹ ! Mỗi đại thù của người ắt sẽ có ngày báo phục nếu người chấp nhận cùng ta thương lượng một điều !

Chàng kinh ngạc nhìn người đang đứng ngay trước mắt chàng, chỉ cách hàng chần song bằng thiết luyện kiên cố :

- Diệp Vân ? ! Người muốn thương lượng điều gì ?

Diệp Vân cười nhẹ :

- Tam Đại Tuyệt Chiêu của Kim Long Kỳ Nhân !

Tiểu Vy thất sắc :

- Người bảo ta phải diễm chỉ cho người ba đại tuyệt chiêu đó ?

Diệp Vân vẫn cười cười :

- Hoặc không, người chỉ cho ta tâm pháp U Minh Thập Cảnh Công cũng được !

Tiểu Vy chợt hiểu :

- Người tưởng với công phu U Minh sẽ giúp người luyện Thượng Thanh Bảo Điển đến cảnh giới tối thượng ?

Diệp Vân cao giọng :

- Không sai ! Ta đã thấy Toàn

Cơ tử võ học Võ Đang chuyên qua luyện công phu U Minh dễ dàng như thế nào ! Nếu ta đoán không sai, hoặc hai loại võ học này có điểm chung nào đó bổ trợ nhau hoặc hơi âm hàn ở U Minh Thất có thể có ích cho việc luyện công !

Tiểu Vy cười khẩy :

- Diệp Vân ! Người nhìn xem ta nào phải hạng hồ đồ ? Trờ trư vì ngược, Nam Cung Vỹ ta không bao giờ ngu xuẩn đến vậy !

• Diệp Vân chợt cười thành tiếng và thốt ra một lời thật nhẹ nhàng :

- Người có muốn biết oai lực của Thất Hồn Tiêu là thế nào không ?

Chàng kinh hoàng, tự mừng tượng ta cánh đón đau tội cùng vì bị Tuyết Trưng ung dung quấy lộn khắp huyết mạch như câu chuyện kể của Trương Vĩnh Nghi !

Điều đó không lọt khỏi ánh mắt nhìn dò xét của Diệp Vân ! Y bảo :

- Như người đã biết rồi thì phải ! Vậy còn chờ gì nữa, người không cùng ta thương lượng ?

Kịp trấn tĩnh, chàng bảo :

- Ta nghĩ người không bao giờ dám ! Chẳng phải Quế Anh đang cần ta trong việc đối phó với Đàm Bất Nhi sao ?

Diệp Vân không giữ được sự

điềm tĩnh khi nghe Tiểu Vy nhắc đến Quế Anh ! Nhưng chỉ một thoáng sau, y chợt mỉm cười chế giễu :

- Người đừng mong đem Quế Anh ra dọa ta ! Vì lần thương lượng này chính là do Quế Anh bảo ta thực hiện !

Y nói dối ! Tiểu Vy nhận ra điều đó qua sắc mặt của y ! Vì thế, chàng thản nhiên bảo :

- Nếu vậy, chờ khi gặp Quế Anh, ta sẽ có lời phúc đáp !

Diệp Vân chợt cho tay vào bọc áo và khi lấy ra, trên tay y chính là ngọn tiêu có sắc đen nhánh, một màu đen để uy hiếp bất kỳ ai nhìn thấy !

Lão quý Bạch Phát và Hỏa Độc

Quái Nhân là hai kẻ đã cùng nhìn thấy như Tiểu Vy bây giờ ! Và hai lão phải phát hoảng kêu lên vang dội :

- Diệp Vân ! Người không được làm vậy nha !

- Tên Diệp Vân kia ! Minh chủ nương nường đã hứa lời đại xá cho bọn ta ! Thiết nghĩ, đây không phải lúc cho người dùng Thất Hồn Tiêu để thử nghiệm !

Diệp Vân bật cười, bảo Tiểu Vy :

- Người thấy rồi đó ! Đến hai lão gần đất xa trời kia còn lo lắng đến bậc nào vì sợ Thất Hồn Tiêu đoán mạng ! Không lẽ người không sợ ?

Tiểu Vy vẫn không tin Diệp Vân

dám thực hiện một điều và là điều chưa được lệnh của Quốc Anh !

Chàng nhẹ nhàng báo y :

– Người đừng mong dụ hoặc ta !

Ta...

Thật nhanh, Diệp Vân đưa Thất Hồn Tiêu lên môi, phát thành một chuỗi âm thanh réo rắt trong một quãng thời gian y cho là cần thiết !

U... U...

Cùng với tiếng tiêu, hai tiếng gào cùng một lúc được hai lão ma kia rống lên :

– A... A...

Và Tiểu Vy cũng phải tự quật người vào nền đá lạnh

Bình !

Đến khi Diệp Vân ngừng tiếng tiêu, y thời không lâu lắm, Tiểu Vy vẫn rên hừ hừ và hai lão ma kia thì cứ luôn mồm gào thét và lăn lộn tứ tung !

– A... A...

Mục kích sự vật vã của hai lão ma, Diệp Vân cười độc ác :

– Để phát động Tuyết Trùng có hai giai đoạn. Giai đoạn đầu là làm cho Tuyết Trùng trở lại nguyên dạng ban đầu, đó là giai đoạn người vừa trải qua cũng như hai lão kia lúc trước đã trải qua ! Giai đoạn thứ hai, hừ, người cứ chờ xem một lúc sẽ biết rõ lợi hại ! Cái chết sẽ đến dần với hai lão. Không có

cách nào để ngăn chặn hoặc làm giảm lại sự đau đớn ! Ha... Ha...

Lời của Diệp Vân, Tiểu Vy không thể không tin ! Bởi, với tiếng tiêu Thất Hồn vừa rồi của y, Tiểu Vy có cảm nhận một vật gì đó bỗng ngo ngậy trong huyết mạch của chàng, và chàng thừa hiểu đó là sự trở lại nguyên dạng của Tuyết Trùng !

Đến khi y ngừng thổi, chỉ một lúc sau sự ngo ngậy đó liền biến mất ! Chứng tỏ giai đoạn thứ nhất như Diệp Vân vừa nói mới xảy đến với chàng ! Điều đó có nghĩa là nếu để Diệp Vân phát động Thất Hồn Tiêu một lần nữa thì chính chàng sẽ phải lăn lộn gào la

như hai lão ma kia đang bị !

Hai lão gào la thật thảm thiết, đến nỗi bao nhiêu đờm lược và khí phách của Tiểu Vy phải tan biến như không hề có ! Đó quả là một tiếng tiêu Thất Hồn !

Giữa tiếng gào la của hai lão ma nọ, một tiếng thét lạnh lạnh chợt vang lên :

- Diệp Vân ! Sao ngươi dám lên lấy Thất Hồn Tiêu của ta và phát động ?

Diệp Vân biến sắc !

Chương ba mươi ba

THIÊN DUYÊN TIỀN ĐỊNH

Quay đầu lại nhìn thấy Hoàng Quế Anh xuất hiện ngay phía sau, Diệp Vân bối rối ! Y vừa đưa Thất Hồn Tiêu ra phía trước, vừa khom người tiến lại gần Quế Anh :

- Bẩm nương nương ! Thuộc hạ

vì muốn biết oai lực của Thất Hồn Tiêu nên...

Quế Anh đưa tay ra, định giật Thất Hồn Tiêu trên tay Diệp Vân

Tiểu Vy mơ hồ nhận thấy có điều bất ổn nên gọi :

- Đề phòng...

Diệp Vân chợt tung người và vung nhanh Thất Hồn Tiêu

Vút !

Vù...

Đến lượt Quế Anh có dự cảm bất trắc :

- Diệp Vân người... Hự !

Quế Anh không kịp trở tay, phải bị Diệp Vân chế trụ huyết đạo !

Nàng tuy bất động nhưng vẫn quát mắt nhìn Diệp Vân :

- Người dám động đến ta, gia mẫu sẽ không bao giờ tha thứ !

Đáp lại tiếng quát của nàng, Diệp Vân chợt phát nhẹ Thất Hồn Tiêu Soạt !

Ngực áo của Quế Anh, kể cả mảnh vải yếm bên trong lập tức bị Thất Hồn Tiêu tước bỏ một mẫu nhỏ, để lộ cũng một mẫu nhỏ da thịt trắng ngần !

Quế Anh kinh tâm :

- Người định làm gì ta ?

Diệp Vân cười lạnh :

- Tiểu nha đầu ! Khi phụ thân người còn sống vẫn kiêng nể ta đôi

phần ! Nếu không phải vì người có Tuyết Trùng và Thất Hồn Tiêu, người nghĩ người có thể ra lệnh cho ta sao ? Người muốn biết ta định làm gì người à ? Xem đây !

Y khẽ xòe bàn tay tả, cho Quế Anh nhìn thấy một vật !

Quế Anh kêu lên :

- Người làm sao có được Tuyết Trùng ?

Diệp Vân ngoác miệng cười sằng sặc :

- Người quên Tuyết Trùng này là do người bảo ta hạ thủ vào nội thể Đàm Bất Nhị sao ? Khi chuyện hạ thủ bất thành, người nào có bảo ta giao

lại ?

Quế Anh có sắc mặt hoàn toàn nhợt nhạt :

- Người không được hạ thủ vào ta ! Ta và người nào có oán cừu ?

Diệp Vân đặc ý :

- Đúng là giữa ta và người không hề có oán cừu, hay nói đúng hơn ta và phụ thân người còn là bằng hữu thâm giao, đồng thuyền đồng hội nữa kia ! Nhưng tại sao người cứ cãi lời ta ? Tại sao người ngăn cản ta muốn độc bá quần hùng ?

Quế Anh suýt phải bật khóc :

- Ta chỉ muốn báo thù rửa hận cho gia phụ ! Nghiêm lệnh của sư tổ

không cho phép dùng Thất Hồn Tiêu gây điều đứng cho giang hồ !

Diệp Vân quát :

- Mụ Thần Ni thói tha đó đã chết ! Phụ thân người là hạng ngu xuẩn mới không biết dùng Thất Hồn Tiêu để trấn áp và sai khiến quần hùng ! Diệp Vân ta thì khác ! Ta chỉ muốn muốn người phải khuất phục trước ta ! Ha... Ha...

Đã chú tâm nhìn những khoảng hở của hàng chấn song từ lâu, nếu không ngại oai lực của Thất Hồn Tiêu có lẽ Tiểu Vy đã vận dụng Xúc Cốt Công để thoát ra ngoài và động thủ với Diệp Vân rồi !

Nhưng chàng không dám !

Vì chàng dù có thân thủ nhanh đến đâu vẫn không nhanh bằng động tác hết sức nhẹ nhàng của Diệp Vân, là nâng Thất Hồn Tiêu lên miệng ! Và thế là, lập tức, chàng sẽ lâm tử cảnh như hai lão ma kia hiện giờ !

Hai lão đã quá mệt nên không thể gào la được nữa ! Nhưng sự đau đớn của hai lão vẫn diễn ra thật chậm cùng với những bước chân thật chậm thật vững chắc của tử thần !

Đang nhìn hai lão ma, Tiểu Vy nghe Quế Anh thét :

- Diệp Vân ! Ta... A... A...

Nhìn lại, chàng phát hiện Diệp

Vân đang hạ thủ Tuyết Trùng vào người của Quế Anh ! Cách hạ thủ thật đơn giản ! Diệp Vân chỉ cần dùng đầu ngón tay khê vạch một nhát nhỏ, đủ làm cho da thịt của Quế Anh hiện lên một tia máu cực nhỏ ! Sau đó, Diệp Vân chà nhẹ bàn tay tả lên vết cắt đó, như muốn đưa Tuyết Trùng tiếp cận da thịt Quế Anh ! Và khi ngửi được mùi máu người, Tuyết Trùng sẽ tan biến và mãi mãi hòa nhập vào huyết quản của Quế Anh !

Quế Anh đã bị Tuyết Trùng xâm nhập bằng chính cách mà nàng đã áp dụng đối với Tiểu Vy khi trước ! Đó là lần nàng giả vờ ngã vật vào người Tiểu

Vy, làm cho Tiểu Vy có cảm giác râm ran khác lạ mà chàng không hề biết đó là lúc nàng hạ thủ Tuyết Trùng vào chàng !

Nhưng Quế Anh vẫn không ngớt kêu la !

Lấy làm lạ, chàng trở mắt nhìn nàng ! Nàng tuy phần nộ vì bị hạ thủ Tuyết Trùng nhưng sắc mặt nàng lại bừng đỏ một cách kỳ quái !

Nhìn dò xét thật kỹ, Tiểu Vy mới chú tâm đến bàn tay dâm bôn của Diệp Vân !

Sự tiếp xúc da thịt của nữ nhân khiến Diệp Vân không muốn thu tay về

Chẳng biết y đã hạ thủ Tuyết Trùng vào người Quế Anh chưa nhưng hiện giờ bàn tay tả của y vẫn không ngừng mòn man qua lại ở mấu da thịt nhỏ của Quế Anh để lộ ra !

Được một lúc, Diệp Vân bỗng đổi giọng cười :

– Hà... Hà... ! Da thịt của nha đầu người mịn màng lạ ! Càng chạm vào ta càng thêm cao hứng ! Hà... Hà... ! Êm quá, mát quá !

Tiểu Vy phần nộ định mạo hiểm thực hiện chủ định !.

Nhưng, Diệp Vân bất ngờ cười lớn :

– Ha... Ha... ! Một vưu vật đưa

đến tận miệng thế này, tại sao ta không thụ hưởng ?

Vút !

Y lao đi và lẽ đương nhiên xốc cả Quế Anh cùng đi !

Không chậm trễ, Tiểu Vy vội thi triển Xúc Cốt Công làm cho thân hình thu nhỏ đủ lách qua giữa hai thanh chắn song !

Thay vì đuổi ngay theo Diệp Vân, chàng lách luôn vào nơi giam giữ hai lão ma nọ !

Nhìn thấy chàng, lão Bạch Phát phên phào kêu :

- Tiểu tử... hãy giúp ta... cho ta... được chết toàn... toàn thân...

Chàng nhìn lão không chút thương xót :

- Lão phải chuốc hậu quả này là đáng lắm ! Nhưng ta sẽ cho lão toại nguyện nếu lão diễm chỉ cho ta địa hình ở tổng đàn Thiên Ma Giáo này !

Lão đáp ứng ngay vì không muốn phải chịu mãi sự đau đớn này đến lúc chết !

Phải cố lắng nghe và thật chú tâm Tiểu Vy mới nghe và ghi nhớ mọi địa hình được lão dẫn giải !

Chàng đưa tay, định điểm vào tử huyệt của lão ! Nhưng chàng chợt dừng lại :

- Quên nữa ! Còn chỗ biệt giam

dành cho nữ nhân, lão chưa nói ra !

Lão sắp được chết như lão mong muốn nên lão nào dám kéo dài !

Chờ lão nói xong, chàng hạ thủ và là hạ thủ theo ý muốn của lão !

Hự !

Định bỏ đi, chàng nghe Hỏa Độc Quái Nhân gọi :

- Hãy giúp ta... tiểu tử !

Chàng nhìn lão :

- Cũng được ! Lão sẽ được toại nguyện ! Hỏa Độc Khí của lão có cách nào phá hủy-?

Hỏa Độc Quái Nhân biết sắp được chết nên nào dám giấu :

- Có một mấu chốt nhỏ nằm ở

phía sau ! Chạm vào mấu chốt này, mọi chất độc đều chảy ngược lại, làm người phát xạ phải chết !

Chàng chỉ cần có thể !

Hự !

Trừ khử hai kẻ ác nhưng được hai kẻ ác phải ghi tâm khắc dạ vì mang ân, Tiểu Vy là người duy nhất có được điều này !

Chàng lao đi !

Vút !

Tìm khắp tổng đàn Thiên Ma Giáo vẫn không phát hiện tung tích Diệp Vân, Tiểu Vy vội lao đến nơi biệt giam nữ nhân !

Vút !

Vừa đến đủ gần, chàng nghe
Diệp Vân cười dâm tà :

- Hà... Hà... ! Hưởng thụ một lúc
những hai vưu vật, Diệp Vân ta quả có
phúc phận hơn người ! Hà... Hà...

Chàng cố trấn định, quyết không
làm lỡ việc !

Len lén bước vào và dùng Xúc
Cốt Công lách qua hàng chắn song,
Tiểu Vy quét mắt nhìn bao quát, quyết
không để cảnh tượng trước mắt làm chi
phối ý đồ !

Chàng phát hiện vật chàng cần
phát hiện !

Bước đến thật êm, chàng nhặt
lấy !

Rắc...

Tiếng Thất Hồn Tiêu vỡ vụn
khiến Diệp Vân giật mình quay người
lại !

Y hoàn toàn lỏa thể !

Nhìn thấy chàng, y chết sững !

Tiểu Vy nào bỏ lỡ cơ hội :

- Nạp mạng !

Ào...

Diệp Vân bưng tỉnh, đưa cao hai
tay hoàn thủ

Âm !!

Y loạng choạng lùi đến tận vách
dá !

Chàng lập tức lao đến :

- C...h...ế...t... !

Ào...

Diệp Vân khẽ xoay người và vỗ mạnh vào vách đá !

Cạch !

Vách đá tách ra, để lộ một bí môn ! Diệp Vân loạng choạng bước vào và

Ấm !

Kính của chàng không làm gì được Diệp Vân, do y kịp biến mất qua bí môn vừa khép lại !

Chàng giận dữ chạy đến vách đá !

Bất chấp chàng có võ như thế nào đi nữa, vách đá vẫn trơ trơ !

Biết đã muộn nếu muốn đuổi

theo và truy sát Diệp Vân, chàng vội chạy đến giải khai huyết đạo cho Tượng Ngọc Linh !

Ngọc Linh cũng lóa thể nhưng không hề ngượng khi ngã vào vòng tay chàng và òa khóc thật lớn !

Bối rối, Tiểu Vy đành phải giữ Ngọc Linh trong tay và đưa mắt nhìn quanh, tìm y phục cho nàng !

Y phục của Ngọc Linh và của Quế Anh đều bị đâm tạc Diệp Vân xé thành nhiều mảnh vụn !

Bất đắc dĩ, chàng phải cỡi trường bào của chàng, phủ lên người Ngọc Linh !

Không thể chờ Ngọc Linh thôi

khóc, chàng tiến đến giải khai á huyệt cho Quế Anh.

Chàng hỏi :

– Muốn phát động cơ quan, hoặc mở cửa ngực phải làm thế nào ?

Quế Anh cũng lóa lổ nên đỏ mặt nhìn qua nơi khác :

– Người không cứu ta sao ?

Bất nhẫn, chàng đưa tay giải huyệt cho nàng !

Thật bất ngờ, Quế Anh lao vào người chàng ! Nàng như giành chỗ với Ngọc Linh chỉ để ôm Tiểu Vy và òa khóc !

Đây là điều Tiểu Vy nào muốn nhưng chàng cũng không thể hất hủi

Quế Anh trong một tình thế éo le như vậy !

Chàng đành phải ôm ấp vỗ về cả hai, đồng thời còn phải tìm kiếm mảnh y phục che thân cho Quế Anh !

Chàng nhìn thấy y phục của Diệp Vân bỏ lại !

Nhặt lấy, định khoác lên người Quế Anh, Tiểu Vy giật mình khi nghe Quế Anh giãy nẩy :

– Y phục của dân tộc ! Đừng để y phục của y chạm vào Quế Anh !

Chàng hoang mang :

– Tại hạ phải làm sao bây giờ ?

Quế Anh bảo :

– Y phục của thiếu hiệp ! Hãy

giao cho Quế Anh như đã giao cho Ngọc Linh !

Chàng sững sờ :

- Vậy tại hạ làm sao có y phục thay thế ?

Nàng nguyền dài :

- Y phục của y đó, thiếu hiệp đâu có gì phải ngại ?

Chàng thở dài :

- Cũng được ! Cô nương và Ngọc Linh mau buông tại hạ ra và quay lưng lại ! Tại hạ sẽ thay đổi y phục !

Cả hai buông ra và đổ mặt quay đi ! Quế Anh còn bảo :

- Thiếu hiệp đã nhìn bọn ta, bọn ta có nhìn lại cũng là điều phải lẽ !

Lời nói của Quế Anh vô hình chung gợi cho chàng hình ảnh vừa xảy ra, khiến chàng cũng phải đổ mặt !

Sau khi vận y phục của Diệp Vân vào người, chàng trao y phục của chàng cho Quế Anh !

Quế Anh tuy không dám quay lại nhưng vẫn bảo :

- Thiếu hiệp không được nhìn đó !

Chàng lúng túng đáp ứng :

- Tại hạ... tại hạ nhìn làm gì ?

Sau khi vận y phục kín đáo, Quế Anh tự tiến đến và mở cửa ngục vốn là những hàng chấn song :

- Khi này, thiếu hiệp làm sao

vào được ?

Chàng bí ẩn :

- Tại hạ có cách riêng !

Quang sang Ngọc Linh, chàng hỏi :

- Lần trước, sau khi khôi phục chân lực, cô nương cảm thấy thế nào ? Có điều gì bất ổn không ?

Ngọc Linh vẫn còn ngượng vì điều vừa xảy ra nên cách xưng hô có thay đổi ! Nàng xưng hô như Quế Anh đã xưng hô :

- Hoàn toàn không bất ổn !

Ngọc Linh không những đã trục hết độc chất mà còn có lại vẹn toàn võ công !

Chàng gật đầu :

- Hay lắm ! Bây giờ để tại hạ đưa cô nương đi giải cứu lệnh tôn và mọi người !

Quế Anh cũng theo chân nhưng bất ngờ nàng kêu lên :

- Nguy tai !

Chàng giật mình :

- Điều gì nữa ?

Quế Anh thật sự thất sắc :

- Hãy còn một ngọn Thất Hồn Tiêu nữa, đang do gia mẫu cất giữ ! Diệp Vân bỏ chạy phen này chắc sẽ nghĩ kế chiếm đoạt ! Chúng ta không thể để y đắc thủ !

Chàng kinh tâm :

- Nời lệnh đường lưu ngu, Diệp Vân biết không ?

Quế Anh gật đầu :

- Không, những y biết, gia mẫu còn xem y như một đệ đệ !

Chàng hỏi hã :

- Vậy cô nương mau mau báo cho lệnh đường hay, đừng để...

- Đi một mình, nếu Quế Anh gặp lại y thì nguy mất ! Phải có thiếu hiệp cùng đi mới được !

Chàng quay qua Ngọc Linh :

- Bọn giáo đồ Thiên Ma Giáo đều bị tại hạ chế ngự, cô nương cứ theo lối này sẽ tìm thấy lệnh tôn ! Chuyện cấp bách, tại hạ đành phải đi trước ! Có

nương hãy chuyển lời đến mọi người, bảo họ phải cố bảo trọng !

Đưa mắt nhìn Quế Anh, chàng hỏi thúc :

- Đi nào !

Chương ba mươi bốn

MANH VẢI CÁO GIÁC

Hơn hai ngày đường kiêm trình vẫn không thấy bóng dáng Diệp Vân. Quế Anh bảo :

- Sắp đến chỗ gia mẫu rồi ! Hy vọng Diệp Vân không kịp nhớ đến điều đó và chưa làm hại gia mẫu !

Tiểu Vy nhìn nàng :

- Lệnh đường hiện đang lưu ngụ nơi nào ?

Quế Anh chỉ dẫn tường tận !

Nghe xong, Tiểu Vy đột ngột bảo :

- Cô nương vận y phục nam nhân, nếu cùng đi với tại hạ đến bãi phóng lệnh đường e không tiện, chỉ bằng cô nương cứ đến trước ! Tại hạ đã biết đường rồi !

Nghĩ cũng phải, Quế Anh đáp ứng :

- Được ! Quế Anh cũng không muốn gia mẫu phải nghĩ xấu về thiếu hiệp !

Chàng vòng tay :

- Cô nương nhớ bảo trọng ! Cáo biệt !

Chờ Quế Anh đi khuất, Tiêu Vy cho tay vào người và lấy ra một vật ! Đó chính là Hỏa Độc Khí do Hỏa Độc Quả Nhân chế tác !

Đưa mắt nhìn quanh, phát hiện một nơi khuất, Tiêu Vy nhanh chóng lao đến !

Vút !

Tự phong bế kín khắp nơi, chàng bắt đầu tọa công !

Trước khi chìm vào vô thức, chàng chạm tay vào mấu chốt phá hủy Hỏa Độc Khí làm cho độc được tuôn trào !

Chàng tự dùng độc để hủy diệt chính chàng ? ! !

*

*

*

Quế Anh vừa đến đã nghe một mệnh lệnh vang lên :

- Nha đầu ! Sao đến bây giờ người mới về ? Người biết người đã gây nên chuyện tày đình gì không ? Vào đây !

Quế Anh kinh ngạc nhìn ba nhân vật đang ngồi gần người vừa hạ lệnh !

Họ là Trương Vĩnh Nghi, Mộ Dung Tuyết Lan và Toàn Cơ !

Thất sắc nhìn người vừa hạ lệnh,
Quế Anh kêu :

– Mẫu thân ! Diệp Vân có...

Mẫu thân của Quế Anh chợt thở
dài :

– Người hỏi thì đã muộn rồi !
Bọn ta... a., phen này vô lâm khó tránh
được đại kiếp nạn !

Quế Anh bủn rủn, khuyu người
xuống và bật khóc :

– Hải nhi chỉ muốn báo thù cho
phụ thân ! Hải nhi đâu ngờ Diệp Vân
lại...

Xua tay, mẫu thân nàng nghiêm
giọng :

– Từ nhỏ vì người quá được

nuông chiều nên ta khó thể giáo huấn !
Ta chỉ cho phép người bồn tẩu giang hồ
và dò tìm hư thực chuyện đã xảy đến
cho phụ thân người trước kia ! Ta hi
vọng, tự người sẽ minh bạch và không
còn nghi những gì do phụ thân người
kể lại đều đúng ! Nào ngờ...

Tiếng thở dài nảo ruột của mẫu
thân không ngờ lại làm cho Quế Anh
giận dữ ! Nàng quắc mắt nhìn Toàn
Cư :

– Hải nhi không phụ lòng kỳ
vọng của phụ thân. Hải nhi đã minh
bạch hư thực ! Cốt nhục của gia thù
hiện đang ngồi kia, nếu mẫu thân còn
nghi đến phụ thân mau giúp hải nhi

báo phục !

Toàn Cơ há miệng chực lên tiếng nhưng mẩu thân của Quế Anh lại nhanh hơn :

- Đạo trưởng bất tất phải nhọc lòng ! Tâm tánh của chuyết phu thuở sinh thời là thế nào, thân là thế tử đương nhiên lão thân phải biết ! Chỉ tiếc, Quế Anh khi còn gầy gù chuyết phu vẫn chỉ là một đứa bé ! Nghịch nữ nào biết vì hành vi lỗi đạo của phụ thân đã khiến phụ phụ lão thân, khó thể nhìn mặt ! Mãi sau này cũng vì nghĩa phu thê, lão thân chẳng thể bỏ mặc chuyết phu sống trong tủ nhục đốn hèn cho đến lúc cõi hạc qui tiên !

A... ! Giang sơn dễ chuyển, lòng người lại khổ đổi thay ! Hành vi của nghịch nữ ngày hôm nay có lẽ do từ nhỏ đã bị chuyết phu lung lạc ! Lỗi ở lão thân không phát hiện sớm để uốn nắn, giờ đây phải tự chuốc họa và là thiên cổ tội nhân vì đã nối giáo cho giặc !

Không ngờ lại nghe từ miệng mẩu thân toàn là những lời miệt thị phụ thân, Quế Anh vụt đứng lên :

- Phụ thân không hề có lỗi ! Hà nhi thật không ngờ mẩu thân lại có thể nói ra những lời này ! Thiết tưởng, như mẩu thân không còn là người họ Hoàng nữa ! Hà nhi...

Mộ Dung Tuyết Lan bất ngờ kêu

lên thất thanh :

- Mẫu thân hãy nhìn xem ! Sao ả lại mặc chính y phục của Tiểu Vy Nam Cung Vỹ ? Phải chăng Nam Cung Vỹ đã bị...

Toàn Cơ nhảy nhồm người :

- Không sai ! Đây chính là y phục của tể sư đệ !

Trương Vĩnh Nghi bằng giọng thật lạnh lùng nói với mẫu thân của Quế Anh, một lão phụ đã ngoài ngũ tuần :

- Tiên Tử ! Không còn hồ nghi gì nữa, Thất Hồn Tiêu do lệnh sư trao truyền cho Tiên Tử đã bị lệnh ái lạm dụng ! Vì công đạo, bọn vân bối chờ

nghe Tiên Tử giải thích và có xử trí thích đáng !

Lão phụ kia chấn động :

- Quế Anh ! Có phải người...

Nào ngờ, lời của lão Tiên Tử chưa hết Quế Anh chợt òa khóc lên một lần nữa !

Phải khó khăn lắm, mọi người mới có thể phân biệt đâu là tiếng Quế Anh khóc và đâu là lời thuật lại những gì đã xảy đến cho nàng, cho Tiểu Vy vì hành vi phản thưởng của Diệp Vân !

Cùng là nữ nhân, Mộ Dung Tuyết Lan cũng phần nào ái ngại cho thân xứ nữ của Quế Anh suýt bị Diệp Vân làm nhục ! Tuy nhiên, Tuyết

Lan vẫn bán tín bán nghi :

- Người bảo Nam Cung Vỹ đã cùng người đi đến đây, vậy y đâu ? Hay tất cả chỉ là lời biện bạch vô vọng của người hầu phủ nhận việc người dùng Thất Hồn Tán phát động Tuyết Trùng hãm hại y ?

Quế Anh dù đang phần hận bọn Tuyết Lan nhưng đối với việc của Tiểu Vy nàng vẫn phải nhẫn nhịn để giải thích :

- Y bảo là y sẽ đến sau !

Toàn Cơ hoài nghi :

- Vì lẽ gì t^{để}ệ sư không cùng đến ?

Quế Anh trợn mắt nhìn Toàn Cơ nhưng là để lên tiếng đáp :

- Vì Quế Anh này đang vận y phục của y, y nói nếu cùng đến sẽ là điều bất tiện !

Trương Vĩnh Nghi cau mày :

- Nào có điều gì bất tiện nếu chẳng phải đây là điều biện bạch khó tin ?

Bật khóc tấ^tm tức, Quế Anh phải nói rõ hơn :

- Vì y là người giải cứu Quế Anh, lúc Quế Anh chẳng có một mảnh vải che thân ! Các người phải bức bách Quế Anh nói ra tất cả như vậy các người mới hả dạ sao ?

Đoạn Quế Anh cho tay vào người và bảo :

– Được lắm ! Nếu các người vẫn không chịu tin, Quế Anh lập tức cởi bỏ y phục để các người thấy cổ phải Diệp Vân đã hạ thủ Tuyết Trùng vào người Quế Anh hay không ! Xem đây !

Toàn Cự bối rồi quay mặt đi vì sợ phải mục kích điều không nên mục kích !

Riêng ba nhân vật còn lại đều là nữ nhân nên phải lúng túng hộ hoán ! Nhất là mẫu thân của Quế Anh :

– Quế Anh ! Người không được..

Mẫu thân nàng phải dừng lời vì vừa nhận ra trên tay Quế Anh đang cầm một vật, trông rất giống một mảnh vải đã sờn cũ !

Quế Anh tuy định vạch y phục cho mọi người nhìn thấy nơi đã bị Diệp Vân hạ thủ Tuyết Trùng vào – Là ở phần giữa ngực – Nhưng nàng kịp nhận ra đó là hành vi hoàn toàn không xứng hợp với một nữ nhân như nàng. Nàng đã dừng lại, nhưng sau đó, do tay nàng tình cờ chạm vào một lần vải khác vốn nằm sẵn bên trong bọc áo, là bọc áo trên y phục của Tiểu Vy ! Nàng vô tình lộ ra ! Và đến lượt nàng phải kêu lên :

– Trên mảnh vải có huyết tự ? !

Mẫu thân nàng chợt lạc giọng :

– Mau đưa ta xem nào, Quế Anh !

Quế Anh kinh ngạc :

- Đây là vật của Nam Cung Vỹ vốn nằm sẵn trong y phục của y ! Mẫu thân đâu thể xem được !

Nhưng mẫu thân nàng vẫn bảo :

- Là vật của ai, mẫu thân không cần biết ! Mẫu thân chỉ biết đó là một phần y phục của phụ thân người ! Huyết tự kia chắc chắn là do phụ thân người lưu lại !

Quế Anh bán tín bán nghi vội lướt nhìn qua mảnh vải và tìm ở phần hạ khoản ! Nàng kêu :

- Không phải ! Phần hạ khoản có lưu danh, là bốn chữ Tam Thủ Thư Sinh !

Toàn Cơ, Vĩnh Nghi và Mộ Dung Tuyết Lan cùng kêu :

- Tam Thủ Thư Sinh ? Sao lại vậy ?

Mẫu thân của Quế Anh thì kêu :

- Y phục là y phục của phụ thân người sao lại do Tam Thủ Thư Sinh lưu tự ? Mau đưa cho ta nào, Quế Anh !

Quế Anh có phần miễn cưỡng khi trao mảnh vải sồn cũ cho mẫu thân !

Đọc qua, thần sắc của lão Tiên Tử càng lúc càng nhợt nhạt !

Trao mảnh vải đó cho Vĩnh Nghi, lão Tiên Tử chỉ nói có một lời :

- Sự thật như thế nào giờ đã rõ !

A...

Lần lượt hết Vĩnh Nghi xem, là đến lượt Tuyết Lan và Toàn Cơ ! Và ai cũng vậy, sau khi đọc xong phần huyết tự đều nhột nhột thần sắc !

Sau cùng, khi mảnh vải trở lại tay, mẫu thân nàng đưa tay ngoắc nàng :

– Người có muốn xem không, hài tử ? Hãy lại đây nào !

Quế Anh kinh nghi tốt độ vừa tiến lại gần mẫu thân vừa nhìn chằm chằm vào mảnh vải như đó là vật đem lại điều bất tường !

Quế Anh đưa tay nhận lấy mảnh vải mà không hề nghi ngờ, cho dù bàn

tay tả của mẫu thân đang khê vuốt tóc nàng nhưng cứ quanh đi quẩn lại cạnh Bách Hội Huyết !

Trong khi Quế Anh đọc bức huyết thư kia, bọn Vĩnh Nghi ba người cứ đưa mắt nhìn nhau như muốn ngấm ngấm dò hỏi lẫn nhau !

Và khi Quế Anh đọc xong, nàng bất ngờ thét lên một tiếng cực lớn rồi bất tỉnh :

– Trời ! Đây là sự thật sao ?

Thời gian Quế Anh bất tỉnh không lâu nhưng đủ cho bọn Vĩnh Nghi ba người giải quyết xong mọi chuyện với mẫu thân của nàng !

Vì thế, ngay khi nàng vừa tỉnh

lại, nàng nghe mẫu thân hỏi :

– Bây giờ người nghĩ sao về phụ thân người ?

Nàng cúi đầu không đáp !

Mẫu thân nàng lại nói : .

– Ân đền oán trả, nợ máu phải trả bằng máu ! Phụ thân người tuy đã chết nhưng như thế không phải đã hết tội ! Đối với họ đều là cốt nhục của Tam Thủ Thủ Sư ta và người là thể tử của một tội đồ không lẽ không trả lại công đạo cho người ?

Quế Anh phục người xuống :

– Hải nhi biết tội rồi ! Phụ thân gây tội, hải nhi phải gánh tội ! Mẫu thân định liệu thế nào hải nhi cũng cam

chịu !

Mẫu thân nàng khẽ gật đầu với bọn Vĩnh Nghi, sau đó nói với nàng :

– Xem ra hải tử vẫn còn có thể giáo huấn, biết phục thiện như vậy là tốt ! Bọn họ không đòi mẫu tử ta phải lấy cái chết để chuộc tội ! Nhưng để đổi lại sự tha thứ, bản thân ta vừa tự phế bỏ võ công ! Cả người nữa, cũng nên như vậy !

Quế Anh xót xa cho mẫu thân phải kêu lên :

– Mẫu thân đâu cần phải tự hủy mình ? Hãy để hải nhi lấy cái chết chuộc tội cho phụ thân. Mẫu thân làm như vậy, lấy ai kèm chế Diệp Vân sau

này ?

Nàng thật tình lo cho đại cục võ lâm. Nhưng nỗi lo của nàng đã quá muộn...

- Ha... Ha... ! Bọn người còn mưu toan kềm chế ta ư ? Ta... Ta...

Toàn Cơ gầm vang :

- Diệp Vân phản đồ ! Không ngờ chính người đã bày mưu cho lão thất phu Tuyết Sơn hãm hại gia phụ ! Ta phải giết người để báo thù !

Vút !

Diệp Vân ngay khi xuất hiện đã lường trước phản ứng của Toàn Cơ và mọi người ! Nên khi thấy Toàn Cơ lao đến, y bất ngờ xuất lực :

- Người không ngại ta hạ thủ Tuyết Trùng vào người sao ? Xem đây !

Ào...

Toàn Cơ hốt hoảng phải thu kinh lùi lại nhưng vẫn không kịp !

Ầm !

Toàn Cơ lao đảo với huyết khí toàn thân, nhộn nhạo do bị chưởng thương !

Do cả kinh trước hiểm họa Tuyết Trùng, cả Vĩnh Nghi lẫn Mộ Dung Tuyết Lan đều tìm cách hồi bộ khi phát hiện Diệp Vân thân nhiên lao vào họ !

- Bọn người nữa ! Xem đây !

Họ tránh không nhanh bằng lối xuất thủ bất thần của Diệp Vân !

Ầm ! Ầm !

Trong nháy mắt kíp dả thương ba người, Diệp Vân hoàn toàn đắc ý cho dù ngay lúc đó có tiếng Quế Anh hô hoán muộn màng :

- Mọi người chớ sợ ! Đường đến Thiên Sơn xa vạn dặm, y không kíp thu thập Tuyết Trùng !

Diệp Vân cười vang :

- Ha... Ha... ! Đến bây giờ nha đầu người mới nghĩ ra ư ? Muộn rồi ! Tất cả đều bị nội thương trầm trọng, còn ai đủ năng lực đối đầu với Diệp Vân này ?

Diệp Vân vừa dứt lời thì :

Vẫn còn ta đây, Diệp Vân !

Vút !

Quế Anh lập tức la hoảng /

- Nam Cung Vỹ ! Y đã chiếm

Thất Hồn Tiêu của gia mẫu ! Mau chạy đi, dừng...

Diệp Vân thân tốc loang lên một vạt : ..

- Nam Cung Vỹ ! Tội người phá hỏng hảo sự của ta đừng mong được tha thứ ! Nếu người không ngoan ngoãn thuận phục ta, chớ trách ta phải dùng đến Thất Hồn Tiêu hủy diệt người !

Nam Cung Vỹ khi chấp nhận xuất hiện nào ngại việc y dùng Thất Hồn Tiêu !

Chàng ung dung lướt đến :

- Người dọa ta là chọn sai đối tượng rồi ! Đỡ !

Vù...

Bất chấp Tiểu Vy đang quật ra một chưởng lực uy mãnh, Diệp Vân vừa quất vừa đưa Thất Hồn Tiêu lên môi :

- Người muốn chết !

Tiếng tiêu réo rất liên vang lên

U... U...

Quế Anh ôm người lão đảo do bị Tuyết Trùng khuấy động :

- A... A...

Và chưởng kinh của Tiểu Vy lao đến vẫn lao đến

Ào...

Ầm !

Diệp Vân bị chấn kinh đả kích mạnh khiến toàn thân phải chấp chới về phía sau !

Y giương mắt kinh ngạc nhìn Tiểu Vy vẫn an tường lao đến, vừa chế trụ huyết đạo của y vừa đoạt mất Tiêu Thất Hồn !

Rắc...

Nhìn chàng phá hủy Thất Hồn Tiêu, y gào lên :

- Sao người không bị Tuyết Trùng đoạt mạng ? Tại sao chứ ?

Chàng không đáp, chỉ đưa tay nhặt lại mảnh vải kia và ung dung hỏi mọi người :

– Chư vị đã xem qua vật này ?

Họ vừa gật đầu, chàng hất hàm bảo :

– Kẻ chủ sử bao nhiêu tội ác chính là Diệp Vân ! Y đó ! Tùy chư vị xử lý !

Ầm ! Ầm ! Ầm !

Diệp Vân phải lãnh chịu hậu quả : tử vô địa táng, do đã tan nát thành trăm nghìn mảnh vụn !

Chương ba mươi lăm

SẮP ĐẶT HÔN SỰ

Tiểu Vy cứ chớp mắt, giả vờ ngây ngô khi nghe mẫu thân của Quế Anh hỏi :

– Theo Quế Anh nói, thiếu hiệp đã một lần bị Diệp Vân phát động Tuyết Trùng ! Đáng lẽ với lần thứ hai này, thiếu hiệp không có cách nào thoát

khỏi thẩm tử ! Nhưng thiếu hiệp vẫn không hề hấn gì, tại sao ?

Không nghe chàng đáp, Quế Anh cứ nhìn chàng như đang nhìn quái vật :

- Thân thủ của y có nhiều điểm quái lạ lắm, mẫu thân ! Không chỉ có việc không bị Tuyết Trùng hãm hại, y còn ung dung đi vào những nơi không ai có thể vào, đó là những hàng chấn song kiên cố ở địa lao Thiên Mã Giáo !

Toàn Cơ trở mắt nhìn chàng :

- Hóa ra sử đệ đã luyện Xúc Cốt Công ?

Chàng vẫn chớp mắt ngây ngô, bất chấp sau đó có sự tranh cãi giữa họ.

- Không lẽ bản thân Xúc Cốt

Công có thể ngăn ngừa Tuyết Trùng ?

- Không đúng ! Đã có lần y đau nhói do Tuyết Trùng đột nhiên phát tác !

- Phải rồi ! Chẳng phải Quế Anh vừa bảo y phải đau nhói vì bị Diệp Văn lần trước phát động Thất Hồn Tiêu sao ?

- Hừ ! Hay là do bản thân y có Cửu Diệp Thảo Quả ?

- Chắc... ! Không lẽ việc có hai loại chận khí xung khắc cùng lúc tồn tại đã vô tình giúp y loại bỏ Tuyết Trùng ?

Mãi sau cùng, mẫu thân của Quế Anh bỗng kêu lên :

- Qua diễn biến vừa rồi, lão thân chợt nhớ đến Độc Nhân Quý Y ! Nghe nói, sau khi vô tình gây hại cho mọi người, họ được Quý Y dùng Tuyết Trùng cứu mạng, sau bị Thất Hồn Tiên Tử thổi tiêu giải khuây nhưng lại làm họ thảm tử - Quý Y tự nguyện ẩn cư, cố tìm cách giúp mọi người loại bỏ Tuyết Trùng để lỡ Thất Hồn Tiên Tử tái hiện sẽ không làm hại họ ! Không lẽ Nam Cung thiếu hiệp biết được phương cách đó ?

Chàng phải lên tiếng, nhưng là đề cập đến Quế Anh :

- Hiện giờ, người duy nhất có thể bị Tuyết Trùng đe dọa, có lẽ chỉ là

Quế Anh ! Tại hạ hy vọng mãi mãi sẽ không có một ngọn Thất Hồn Tiêu nào nữa xuất hiện ! Bằng không, chính Quế Anh là nạn nhân đầu tiên !

Biết chàng gián tiếp hăm dọa Quế Anh, mẫu thân nàng cười buồn :

- Lão thân đến võ công còn chẳng ngại tự phế bỏ, việc hủy bỏ di học của Thất Hồn Tiên Tử, liên quan đến cách chế luyện Thất Hồn Tiêu, lão thân còn lưu luyến hoặc nuối tiếc làm gì ? Thiếu hiệp bất tất phải lo ngại !

Phát hiện Toàn Cơ định lên tiếng để nói điều gì đó, Tiểu Vy thật sự không muốn Toàn Cơ nói ra nên vội lên tiếng khóa lấp ! Vừa cho tay vào

bọc áo, là áo của Diệp Vân, Tiểu Vy vừa bảo :

- Tại hạ có một vật này muốn giao hoàn cho Võ Đang phái ! Mong đạo trưởng nhận cho !

Toàn Cơ quả nhiên quên khuấy điều định nói vì quá kinh ngạc nhìn vật Tiểu Vy đang đưa ra :

- Thượng Thanh Bảo Diên ? !! Từ đâu sư đệ tìm biết bí kíp này của tề phái ?

Quế Anh reo lên :

- Hay thật ! Việc đổi ý phục như vậy lại hóa hay ! Từ y phục của y chúng ta biết tại sao Tam Thủ Thư Sinh bị sát hại ! Và từ y phục của Diệp Vân,

Võ Đang phái lại tìm được vật bị Diệp Vân đánh cắp ! Hay lắm lắm !

Lữ mất nhìn Quế Anh, mẩu thân nàng trách :

- Việc đánh đổi y phục này, đâu phải lúc nào cũng nói ra được ? Hải tử không cảm thấy hổ thẹn vì nhắc việc đó trước mặt Nam Cung thiếu hiệp sao ?

Kể từ khi xuất hiện cho đến giờ, Tiểu Vy đã thành công khi tuôn tào cho bản thân một vẻ thần bí ! Nhưng giờ đây, khi nghe nhắc đến chuyện này, sắc mặt chàng liền ửng đỏ, mọi thần bí đều biến mất !

Chàng lúng túng tìm cách che

giấu tâm trạng :

- Đạo trưởng dừng... dừng gọi tại hạ là... sư đệ nữa ! Hiện giờ, tại hạ... tại hạ thật không biết nên tự nhận mình là truyền nhân của ai nữa !

Toàn Cơ kinh ngạc :

- Lời nói này của... là có ý gì ?

Chàng dần trấn tĩnh :

- Không ngờ võ học của Võ Đang lại có nhiều điểm bổ xung cho võ học U Minh ! Chẳng trách đạo trưởng dễ dàng từ công phu Võ Đang chuyển qua công phu U Minh không gặp trở ngại ! Tại hạ cũng vậy ! Nếu trước kia tâm pháp Kim Long giúp tại hạ có thể chi trì cùng một lúc hai loại chân khí

xung khắc thì vào lúc này, do tại hạ tình cờ ngó qua Bảo Điện Thương Thanh, tại hạ phát hiện từ công phu này sẽ giúp tại hạ hòa nhập hai loại chân khí kia vào một ! Thật sự, tại hạ vừa đã thông sanh tử huyền quan ! Công phu của tại hạ vừa có xuất xứ từ U Minh, từ Kim Long và vừa từ Võ Đang nữa ! Việc gọi tại hạ là sư đệ hoàn toàn là không đúng !

Mọi người nghe thế, bàng hoàng tốt độ ! Đến nỗi, Mộ Dung Tuyết Lan phải kêu lên :

- Nếu vậy, để đối phó với Đàm Bất Nhị, bản lãnh của các hạ đã vượt trội hơn ?

Chàng gật đầu và vụt nói :

- Nhắc đến họ Đàm, y vừa là kẻ thù không đội trời chung với tại hạ, vừa là mối hiểm họa khôn lường của toàn thể vô lâm Trung Nguyên ! Việc lâu nay y không xuất hiện, tại hạ thừa biết y đang ở đâu ! Nay xin cáo biệt mọi người ! Tại hạ phải khẩn trương trừ khử y để tránh hậu họa !

Nghe thế, mọi người nhao nhao hỏi và đòi đi theo Tiểu Vy !

Chàng xua tay :

- Mọi người không thể đi theo tại hạ ! Vì vị tất y đang ở nơi tại hạ nghĩ ! Bây giờ thì thế này !

Chàng nhìn Toàn Cơ :

- Đạo trưởng đang giữ Bảo Điển Thượng Thanh, nên gấp quay lại sơn môn ! Đề phòng Bảo Điển bị họ Đàm cướp đoạt ! Đồng thời, cũng nên cấp báo tin khẩn cho các phái, phòng trường hợp Đàm Bất Nhị nảy mưu đồ độc bá !

Quay sang Trương Vĩnh Nghi, chàng nói :

- Tiên bối cũng không thể quên mối hận giữa họ Đàm và lệnh tổ Thái Hư ! Y có thể vì Phiến Vũ Xà Vương hoặc vì Ma Tăng mà tìm đến gây họa !

Nhìn Quế Anh, chàng mỉm cười :

- Thiên Ma Giáo vẫn do cô nương chấp chưởng ! Cô nương nên liệu

cách xử lý sớm, chớ để họ dựa vào thanh thế sẵn có để gây họa khắp nơi ! Hơn nữa, cô nương còn phải phóng thích Toàn Bạch đạo trưởng, chưởng môn Võ Đang phái. Bằng không, chớ trách tại hạ sau này không thể nhìn mặt !

Tuyết Lan vụt kêu :

– Vậy là Tuyết Lan ta có thể đi theo các hạ ?

Chàng nhìn nàng định phân phó cho nàng một việc gì đó, nhưng do Trương Vĩnh Nghi có ẩn ý nên lên tiếng trước chàng :

– Không sai ! Những việc khác đã có đủ người lo liệu ! Hãy để Tuyết

Lan theo thiếu hiệp, cái đó gọi là thay mặt gia tổ giúp thiếu hiệp loại trừ hậu nhân của Xà Vương và Ma Tăng !

Mẫu thân của Quế Anh nghiêm mặt :

– Lời của Trương nương nương quả không sai ! Dù biết thân thủ của thiếu hiệp hiện giờ có thể chế ngự ác nhân nhưng mình thương dễ tránh, ám tiễn nan phòng ! Cần phải có người theo chân thiếu hiệp ! Mong thiếu hiệp chớ chối từ !

Bất đắc dĩ chàng phải gật đầu tỏ ý ưng thuận !

Thấy vậy, Quế Anh giã nảy như muốn được theo !

Bất giác, Quế Anh bất gặp những cái nháy mắt làm hiệu của Toàn Cơ và của thân mẫu ! Nàng nghĩ họ đã có kế giúp nàng nên đành thôi !

Chờ khi Tiểu Vy và Tuyết Lan đã đi xa, Toàn Cơ mới bảo nàng :

- Giữa bản đạo và cô nương, mọi oán thù bất tất phải đề cập đến, vì nguyên hung là Diệp Vân, chẳng phải lệnh tiên tôn ! Bản đạo ngăn cô nương lại là có điều này muốn cho cô nương biết !

Quế Anh và mẫu thân nàng vẫn hy vọng điều này nên im lặng chờ nghe !

Toàn Cơ hé lộ một sự thật :

- Nam Cung Vỹ không ngại Tuyết Trùng vì tình cờ có được di học của Độc Nhân Quý Y ! Y không muốn nói ra vì y chưa tin lắm vào những hành vi của cô nương sau này ! Có lẽ y chờ cô nương thật sự cải hối, y sẽ bày cách cho cô nương tự loại bỏ Tuyết Trùng theo tâm pháp của Độc Nhân Quý Y ! •

Quế Anh phụng phịu :

- Tội của Quế Anh chỉ là tội "không biết". Sao y cố chấp đến vậy ? Thật ra từ khi gặp y, sau đó lại xảy ra chuyện xấu hổ kia, Quế Anh vô hình chung đã là người của y rồi !

Toàn Cơ gật đầu :

- Vì thế, cô nương càng nên tìm cách minh chứng cho y thấy hảo ý của cô nương dành cho y ! Bằng cách...

- Cách gì, đạo trưởng ?

Toàn Cơ mỉm cười :

- Kim Long Bang của y chỉ còn lại có vài người, bọn họ trước sau đều bị cô nương hoặc trực tiếp hoặc gián tiếp bắt giữ ! Nhiệm vụ của cô nương hiện giờ là hãy làm theo mọi sự phân phó của y, đồng thời hãy chuộc lỗi bằng cách tỏ rõ thành ý với những ai có liên quan đến Kim Long Bang ! Bản đạo nói như vậy, không hiểu cô nương nghe có thuận tai không ?

Quế Anh thở dài :

- Với Ngọc Linh thì dễ, vì đầu sao Quế Anh và Ngọc Linh là hai người cùng chung cảnh ngộ ! Còn những người kia, nhất là La Thạch...

Mẫu thân nàng bảo :

- Hãy bắt đầu từ Ngọc Linh ! Sau đó mọi người sẽ dễ hơn ! Vả lại, mẫu thân đã có ý sẽ tác hợp cả hai cho Nam Cung thiếu hiệp ! Vì tấm thân xử nữ của hài tử và Ngọc Linh...

Trương Vĩnh Nghi cướp lời :

- Còn Tuyết Lan nữa chi ? Có Toàn Cơ ở đây, không lẽ Toàn Cơ không nhận thấy tình ý giữa Tuyết Lan và Nam Cung Vỹ độ nào ? Ta nghĩ, vì có tình ý nên Nam Cung Vỹ quyết liệt

không chịu nhận hai tiếng sư đệ của đệ gọi ! Đệ nghĩ sao ?

Toàn Cơ giật mình :

- Thảo nào y viện đủ cách để khước từ việc làm sư đệ của bản đạo ! Hóa ra là vì nguyên nhân này !

Phát hiện ở Quế Anh có phần nào thất sắc, mẫu thân nàng nhanh miệng nói :

- Nam nhi đại trượng phu có năm thê bảy thiếp là lẽ thường ! Có khó gì việc tác hợp cho y một lúc những ba mỹ nhân ? Lão thân càng đáng trọng trách này ! Tuyết Lan đến trước là lớn, kế đó là Ngọc Linh ! Quế Anh phải ở cuối cùng !

Lệnh là lệnh, vả lại, Quế Anh nào có mong gì hơn nên cứ đổ mắt cúi đầu tỏ ý mãn nguyện !

Trương Vĩnh Nghi cũng thế, nên nhẹ thở phào !

Toàn Cơ và mẫu thân của Quế Anh nhìn nhau mỉm cười hài lòng !

Chương ba mươi sáu

NHỊ LONG TRANH HÙNG

Đã nghe Tiểu Vy giải bày mọi nhận định, Tuyết Lan vừa nhìn thấy khối đá to đùng nọ, có hình dạng thật giống một Thạch Quy, chợt hoang mang :

- Giả như họ Đàm đang ở trong di thạch thất của Kim Long Kỳ Nhân,

Tuyết Lan có cách nào cùng vào để giúp huynh ?

Tiểu Vy cười nhẹ :

- Ta đã dành cho y một sự kinh ngạc ở trong đó ! Nếu ta có phải vào chỉ là để mục kích một tấn tuồng ngoạn mục mà thôi, đâu còn phải giao đấu với y cho phí sức !

Tuyết Lan ngơ ngác :

- Huynh đã dành cho y một sự kinh ngạc ? Đó là điều kinh ngạc gì ? Sao huynh không nói cho Tuyết Lan biết ?

Chàng cười bí ẩn :

- Thiên cơ bất khả lậu ! Từ từ muội sẽ rõ !

Tiểu Vy vừa dứt lời thì

Ầm ! Ầm !

Cả khối Quy Thạch Bàn to lớn là vậy vẫn phải rung chuyển khi có nhiều tiếng chấn động vang lên !

Tiểu Vy thất sắc :

– Không lẽ y đoán được âm mưu của ta nên không luyện Tam Đại Tuyệt Chiêu do ta nguy tạo ?

Tuyệt Lan mơ hồ hiểu được điều kinh ngạc gì Tiểu Vy dành cho Đàm Bất Nhị. Nàng trở mắt nhìn Quy Thạch Bàn càng lúc càng chao đảo thật kinh khiếp :

– Hay y đã luyện và đã lược bỏ phần mà huynh cố tình thêm vào ?

Tiểu Vy lắc đầu :

– Ta đã nguy tạo toàn bộ !

Những chiêu kia đâu còn lại chút dấu vết nào ?

Ầm !

Rào... Rào...

Rốt cuộc, Quy Thạch Bàn phải đổ sụp xuống khi bị một chấn động kinh hồn tác động đến.

Vút !

Một bóng nhân ảnh cất vút lên cao giữa muôn ngàn mảnh loạn thạch sụp đổ !

Tiểu Vy kinh tâm kêu lên :

– Mọii nên tìm cách tự bảo vệ ! Không xong rồi ! Y đã phát hiện mưu đồ của ta và không hề luyện !

Tiếng kêu của chàng lọt vào tai
bóng nhân ảnh nọ !

Y găm lên phần nộ :

- Là người ? Người tưởng ta dễ
dàng bị người lừa bịp sao ? Đáng chết !

Vút !

Vù...

Đàm Bất Nhị cuống nộ lao đến
và cuống nộ phát động Kim Long Kỳ
Chưởng quật vào Tiểu Vy !

Chàng lập tức phản công :

- Ác ma ! Gia thù không báo, ta
sao thể làm người mang họ Nam Cung ?

Đỡ !

Vút !

Chàng cũng lao lên, giữa thỉnh

không xuất chưởng

Ào...

Ầm !

Thân thủ của cả hai quả là vô
tiền khoáng hậu ! Sau tiếng chạm kinh,
cả hai chỉ cần khẽ uốn người là có thể
giữ nguyên thân hình ở giữa không
trung !

Như thần long, Tiểu Vy lao đến
phát kinh :

- Đỡ !

Vù...

Đàm Bất Nhị cũng là thần long :

- Nạp mạng !

Nhị long náo hải, đây là cảnh
tượng chưa từng có và chỉ một mình

Mộ Dung Tuyết Lan là có phúc phận được mục kích !

Nàng trợn mắt và không thể tin !

Nhưng thật sự cả hai cứ lặng không lao vào nhau và cùng bị chấn bay ra xa nhau

- Ác ma ! Đỡ !

Vù...

- Súc sinh nạp mạng !

Ào...

Ầm !

Có tiếng cười gằn của Tiểu Vy :

- Người sẽ được biết thế nào là võ học của Kim Long Thương Nhân Võ Đang phái ! Đỡ !

Ào...

Đàm Bất Nhi quát trả :

- Người tưởng có thể hơn được sở học thượng thừa của Kim Long Kỳ Nhân sao ? Xem này !

Vù...

Ầm !

Cùng là Kim Long nhưng một là Thương Nhân một là Kỳ Nhân !

Tuyết Lan thừa hiểu tại sao Tiểu Vy lại có những lời này !

Đó là do chàng nhờ có sở học Võ Đang nên mới hòa nhập hai luồng nội khí xung khắc nọ ! Không những thế, chàng còn được khai thông sanh tử huyền quan, kết quả này phần nào là do công phu Thương Thanh Bảo Điển

được Kim Long Thương Nhân lưu lại !

Chàng còn tự nhận như thế là
muốn khích nộ Đàm Bất Nhị khiến y
phải quên một điều hết sức trọng yếu !

Y quên thật !

Tiểu Vy quát :

– Hãy xem U Minh Kỳ Chưởng !

Vù...

– Có bằng Kỳ Chưởng Kim Long

không ?

Ào...

Ầm !

Tiểu Vy vẫn khích nộ :

– Kim Long Thương Nhân

Chưởng !

Ào...

Y quát trả :

– Vẫn không bằng Kỳ Chưởng

Kim Long !

Vù...

Ầm !

Chàng vận dụng Vạn Quỷ Ảnh

Loạn Pháp :

Vút !

Y không chịu kém, bám theo

Vút !

Chàng xuất kinh :

– Đỡ !

Vù...

Y xuất chiêu :

– Nạp mạng !

Ào...

Âm !

Chàng vẫn lẳng không đảo
người !

Vút !

Y bám theo quyết liệt :

- Chạy đi đâu ? Dỡ !

Đây là điều Tiểu Vy đang chờ
dợi ! Và chàng vờ lẩn tránh.

Vút !

Y càng hung hăng :

- Người chạy mà thoát ư ? Dỡ !

Vù...

Để y thêm tự phụ tự mãn, chàng
lẩn tránh một phen nữa.

Vút !

Y cả giận bám theo bên gót :

- Người chẳng dám so chiêu à ?

Súc sinh khiếp nhược !

Vút !

Bất ngờ, chàng uốn người quay
ngược lại giữa không trung :

- Nhất Đại Tuyệt Chiêu ! Dỡ !

Âm !

Y chao đảo do bất phòng !

Chàng lao ập vào nhanh như
Thần Long xuất động :

- Nhị Đại Tuyệt Chiêu ! Dỡ !

Âm !

Lần này y không bất phòng
nhưng cũng không ngăn nổi khí thế
đang vượng của Tiểu Vy.!

Chàng tận lực cho chiêu cuối :

- Tam Đại Tuyệt Chiêu ! Dỡ !

Vù...

Y cuống quýt xuất lực :

- Không ngờ người có được bản
lãnh này ! Dỡ !

Ào...

Ầm !

Chưa diệt được ác ma; chàng vẫn
phải vận toàn lực :

- Còn chưa chịu chết ư ? Dỡ !

Ào..

Y hốt hoảng :

- Nội lực của người...

Ầm !

Hự !

Y phải rơi xuống đất như quái

long gặp khắc tinh !

Chàng vẫn quẫy lộn trên không :

- Trúng !

Ào...

Y gào vang :

- Người đã khai thông nhị mạch

Nhâm Độc ? Ta...

Ầm !

Phịch !

Y ngã vật xuống nhưng hai mắt
vẫn lảo liêng như muốn tìm cách thoát
thân !

Tiểu Vy như thần long hồi động,
từ trên cao lao bổ xuống, giáng một
chưởng lôi đình.

- Nạp mạng !

Àm !

Oa !

Toàn thân y vờ vụn nhưng Tiểu Vy vẫn không buông tha :

- Người đáng nhận chịu hậu quả này ! Đi !

Ào...

Dụng lực tạo thành một luồng xoáy cực lớn, Tiểu Vy hướng luồng xoáy vào đồng huyết nhục vỡ vụn của ác ma !

Vút !

Trong nháy mắt, luồng xoáy nó đã đưa toàn bộ những gì là của ác ma lên cao, thật cao !

Chúng từ từ tan biến vào không

trùng trước ánh mắt bàng hoàng của Tuyết Lan !

Sau cùng, nàng thức ngộ bản lĩnh của ý trung nhân hiện giờ là thế nào, bèn reo lên vang dội :

- Ngự Khí Hóa Chân Hỏa ? ! !
Công phu thượng thừa của những bậc Đại Tiên !

Đưa mắt giờ đã hòa dịu nhìn Tuyết Lan, chàng nhẹ nhàng bảo :

- Điều này, mong muội hãy giữ kín ! Ta không muốn mọi người xem ta là Tiên ! Ta chỉ muốn là một nhân vật bình thường như bao nhân vật khác !

Tánh khiêm tốn của chàng làm Tuyết Lan thêm ngưỡng mộ !

Cả hai dọn dẹp đồng đồ nát, vun đắp lại nơi yên giấc nghìn thu của Kim Long Kỳ Nhân !

Sau đó, họ quay về...

*

*

*

Đón họ, không có ai xuất hiện ở tổng đàn Thiên Ma Giáo !

Tất cả như đã bị bỏ hoang từ lâu !

Tìm đến Độc Nhân Cốc vẫn chung một tình trạng ! Những nhân vật Kim Long Bang cũng biệt tăm !

Đến Võ Đang thì sợ gây náo động cho quần hùng, Tiểu Vy đành phải đưa Tuyết Lan đi đến Phụng Vũ Sơn !

Còn cách xa, Tiểu Vy phải kinh nghi bảo Tuyết Lan :

- Có nhiều thanh âm huyền ảo ở phía trước ! Dường như có nhiều người đang tìm lối để lao xuống đáy Cốc Trung Sơn ! Chúng ta phải đi nhanh thôi !

Chàng vận lực đưa Tuyết Lan đi, khinh thân pháp của chàng lúc này nếu có thể gọi là dăng vân cũng không ngoa !

Thính lực của chàng cũng vậy !

Quả nhiên từ đông khẩu, nơi trước kia lão Bạch Phát Tôn Giả từng lưu ngụ, hiện đang có khá nhiều người tụ tập!

Họ không ngớt reo hò cổ vũ cho ai đó đang leo xuống Trung Sơn Cốc bằng một sợi dây thật dài, thật mảnh nhưng lại chắc chắn!

Tuyết Lan khê bảo chàng:

- Nhuyễn Ty Trì Thủ kia là báu vật truyền đời của Mộ Dung gia!

Dường như gia mẫu đích thân chỉ đạo việc này!

Tiểu Vy gật đầu thừa nhận:

- Ta đã nghe thanh âm của lệnh đường! Ngoài ra còn có thanh âm của Toàn Cơ đạo trưởng, của phụ tử Tường

Thanh, có La Thạch, Triết Toàn Thu nữa! Điều hết sức quái lạ là cổ cao thanh âm của Hoàng Quế Anh và mẫu thân nàng!

Tuyết Lan nghĩ hoặc:

- Nói như huynh, không lẽ mẫu tử Quế Anh cũng có thành tâm khi cùng mọi người xuống Trung Sơn Cốc tìm di cốt của lệnh tôn Nam Cung Diên?

Chàng thử người:

- Họ không tìm di cốt gia phụ! Có lẽ, Toàn Cơ đạo trưởng đã nói cho họ biết nơi ta tìm thấy huyết thư di lưu của gia phụ! Và những người có liên quan đến Kim Long Bang nhân dịp này

đã nhờ đạo trưởng Toàn Cơ cầu kinh siêu độ, đưa anh linh gia phụ từ nơi này đến hội nhập với nơi Triết Toàn Thu trước kia đã an táng ! Ta cũng định làm việc này, không ngờ họ đã thay ta làm tất cả !

Bước đến gần hơn, thoát nhìn qua những nhân vật đứng như Tiểu Vy vừa kể, duy chỉ thiếu Quế Anh là không có mặt, Tuyết Lan hoài nghi :

- Không lẽ người mạo hiểm leo xuống là Quế Anh ?

Tiểu Vy cũng hoài nghi không kém ! Với một nghi tiết quan trọng trong một buổi cầu kinh siêu độ như thế này - Do phụ thân của Tiểu Vy

trước kia ngờ phải táng thân ở đây nên đã di lưu huyết thư, nhưng sau đó lại thoát và thật sự bị chết ở một địa điểm khác ! Theo truyền thuyết dân gian, những người lâm vào cảnh ngộ tương tự, âm hồn vì có đến hai nơi lưu ngụ, một ở đây và một ở nơi được an táng, việc quy hồi Âm Cảnh là rất khó và càng khó hơn cho việc hóa kiếp đầu thai ! Nghi tiết này là cần thiết để âm hồn dễ dàng quy Âm Cảnh - Người có trọng trách đến tận nơi phụ thân chàng lưu lại di thư phải là chính chàng ! Nếu không phải thế thì cũng là người có quan hệ với chàng ! Mối quan hệ đó có thể là : phu thê, đồng huyết nhục, hoặc

huynh đệ kết giao !

Đằng này, giữa chàng và Quế Anh hoàn toàn không có kết giao huynh muội, cả hai khác huyết thống hoàn toàn ! Nếu thật sự kẻ đang mạo hiểm leo xuống là Quế Anh, hành vi này chẳng nói lên rằng là thê nhi của chàng sao ? Nhân vật đang chỉ đạo việc này là Trương Vĩnh Nghi, thâm mẫu của Tuyết Lan, không lẽ Vĩnh Nghi hiểu rõ lý lẽ này và nghiêm nhiên thừa nhận !

Toàn Cơ đạo trưởng cũng có mặt để điều độ, Toàn Cơ cũng thừa nhận ?

Điều này có nghĩa là giữa họ đã cởi bỏ mọi oán thù ?

Nhưng còn những nhân vật Kim

Long Bang thì sao ? Họ tại sao chấp thuận cho Quế Anh thực hiện điều đó ? Họ không còn oán hận Quế Anh đã bắt giữ họ trước kia sao ?

Phải chăng những điều này muốn nói lên rằng Quế Anh đã thật sự cải hối và nài được mọi người thừa nhận mến yêu ?

Rốt cuộc sự xuất hiện của Tiểu Vy và Tuyết Lan bị La Thạch tình cờ quay lại nhìn thấy !

La Thạch lúc nào cũng lớn tiếng :

– Hay lắm ! Nam Cung Vỹ người đến thật đúng lúc ! Tất cả đang...

Từ phía dưới có tiếng kêu thất

thanh :

– A... A...

Trưởng Vĩnh Nghi là người đứng ở trên giữ dây Nhuyễn Ty Tri Thủ hốt hoảng gọi vọng xuống :

– Quế Anh ! Diệt nữ sao rồi ?

Vút !

Biết có biến, trong nháy mắt Tiểu Vy biến mất !

Nhiều người nghe La Thạch kêu đã quay lại và nhìn thấy chàng ! Và khi không còn nhìn thấy chàng đâu nữa họ biết chàng vì nghe tiếng kêu thảm của Quế Anh nên phải tìm cách giải cứu !

Không thấy chàng leo lên dây, tất cả cùng kinh hoảng không thể nghĩ

chàng có thể ung dung lao người xuống vực !

Biết ý, Tuyết Lan bảo :

– Sẽ không việc gì đâu ! Tiểu nữ đã từng nhìn thấy y có thể giữ lơ lửng trên không hơn hai canh giờ liền ! Trung Sơn Cốc này chỉ là trò đùa đối với y !

Quả thật đúng như Tuyết Lan nói ! Hiện giờ Tiểu Vy đang thành thoi cùng Quế Anh đặt chân đến đáy vực !

Nhìn Quế Anh tuy đang kinh hoảng nhưng vẫn đẹp, tuyết trần, nhịp thở của Tiểu Vy ít nhiều bị chùng lại !

Phát hiện điều đó, Quế Anh đỏ mặt :

– Quế Anh thật vô dụng, định thay... a... a... định thay phu quân siêu độ cho gia gia nhưng lại bất thành ! Chỉ tại lão La Thạch lớn tiếng khiến Quế Anh giật mình hụt tay !

Nghe nàng thanh minh, Tiểu Vy thật xót xa và tràn ngập niềm thương cảm !

Chàng bảo :

– Sao mọi người phải vội ? Đợi ta về chẳng phải hay hơn sao ?

Quế Anh lí nhí :

– Mọi người muốn dành cho phu quân điều bất ngờ ! Xong việc siêu độ này còn phải khôi phục Kim Long Bang, tiếp đó là cung nghinh phu quân

trong ngày đại hỷ !

– Đại hỷ nào ?

Quế Anh lại đỏ mặt :

– Là ngày thành thân giữa phu quân và bọn muội ba người !

– Ba người ?

– Phải ! Tuyết Lan, Ngọc Linh và...

– Ngọc Linh chấp nhận Quế Anh ư ?

Quế Anh liếc mắt thật sắc :

– Nào chỉ chấp nhận ? Chính Ngọc Linh tỷ tỷ đã diễm chí Quế Anh tâm pháp Độc Pháp Quy Dẫn Nguyên để loại bỏ Tuyết Trùng ! Có ai như phu quân, cố tình giấu Quế Anh đã mặc

nhiên là thê nhi của phu quân ?

Quá bất ngờ, chàng bật cười
sung sướng và lập tức thi triển Ngự Khí
Phi Hành đưa Quế Anh lên với mọi
người...

HẾT

Chịu trách nhiệm xuất bản
CAO VIỆT HIẾN

Biên tập : VÂN VÂN
Sửa bản in : THANH NGÀ
Trình bày : TRUNG ĐỨC

In 500 bản, khổ 13x19. Giấy phép xuất bản số
136/QĐXB của nhà xuất bản Quảng Ngãi cấp
ngày 26/5/1990 . in xong và nộp lưu chiểu tháng
6/ 1990 .